

Forslag
til

Lov om ændring af lov om miljøbidrag og godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler og lov om miljøbeskyttelse

(Obligatorisk digital kommunikation, betingelser for udbetaling af skrotningsgodtgørelse og nedsættelse af betalings­sats for indsamling af bærbare batterier m.v.)

§ 1

I lov nr. 372 af 2. juni 1999 om miljøbidrag og godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler, som ændret ved lov nr. 385 af 6. juni 2002, § 106 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og lov nr. 1629 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

”Dette gælder uanset om betingelserne i stk. 5, nr. 2 og 3, er opfyldt.”

2. I § 6, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

”Dette gælder kun, hvis samtlige betingelser i stk. 5 er opfyldt.”

3. I § 6, stk. 5, nr. 1, ændres ”Centralregisteret for Motorkøretøjer” til ”Køretøjsregistret” og ”og” ændres til: ”,”.

4. I § 6, stk. 5, indsættes efter nr. 1 som nye numre:

”2) der ikke er opnået godtgørelse af registreringsafgiften hos SKAT, jf. registreringsafgiftslovens § 7 b,”

3) køretøjet efter afmeldelsen fra Køretøjsregistret ikke har været indregistreret i et andet land, og”

Nr. 2 bliver herefter nr. 4.

5. Efter § 7 indsættes i *kapitel 3*:

”§ 7 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at anmodning om godtgørelse skal indsendes digitalt, og at kommunikation mellem administrator og ansøgeren skal foregå digitalt. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og skemaer samt digital signatur.

Stk. 2. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.”

6. § 8, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Afgørelser truffet af administrator i henhold til stk. 1 kan af den, afgørelsen retter sig imod, påklages til miljøministeren. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag. Klagen indgives skriftligt til miljøministeren.”

7. Efter § 8 a indsættes i *kapitel 4*:

”§ 8 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med de virksomheder, der håndterer motorkøretøjer, der er afleveret til miljøbehandling, og om tilsynets førelse.

§ 8 c. Kommunalbestyrelsen eller personer, der af kommunalbestyrelsen er bemyndiget hertil, har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og transportmidler for at udføre tilsyn i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 8 b.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse.

§ 2

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret bl.a. ved lov nr. 1274 af 21. december 2011, lov nr. 446 af 23. maj 2012, lov nr. 87 af 28. januar 2014 og senest ved lov nr. 552 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel udgår »dele af Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, EF-Tidende 1997, nr. L 10, side 13, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, «, og efter »EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17,« indsættes: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 1, «.

2. I § 9 u, stk. 2, 2. pkt., ændres ”6,00 kr.” til: ”5,05 kr.”.

3. Efter § 35 c indsættes:
”§ 35 d. Miljøministeren kan fastsætte regler om udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder.”

4. § 45 a ophæves.

5. I § 45 d, stk. 2, slettes ”, herunder formen herfor”.

6. I § 79 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

”Stk. 2. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder, jf. § 35 d.”

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

7. I § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

”6) ansøgning og afgørelse om godkendelse som indsamlingsvirksomhed og om tilbagekaldelse af sådan godkendelse i henhold til regler udstedt i medfør af § 44, stk. 4, nr. 1, og stk. 5,”.

Nr. 6 bliver herefter nr. 7.

8. I § 79 b, stk. 1, nr. 6, der bliver nummer 7, indsættes efter ”5,“: ”6,“.

9. I § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 6, der bliver nr. 7, som nyt nummer:

”8) tilmelding og indberetning til Affaldsregistret i medfør af regler udstedt efter § 45 d, stk. 2,”.

Nr. 8-12 bliver herefter nr. 9-13.

10. I § 79 b, stk. 1, nr. 11, der bliver nr. 13, ændres ”10” til: ”12”.

11. I § 88 indsættes som stk. 4:

”Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at indbetaling af gebyrer skal ske digitalt.”

§ 3

Loven træder i kraft den 1. marts 2015, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 6.

Stk. 3. § 2, nr. 1, træder i kraft den 1. juni 2015.

Stk. 4. § 2, nr. 2, træder i kraft den 1. januar 2016.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med udbetaling af skrotningsgodtgørelser efter lov om miljøbidrag og godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler, og ved sager efter miljøbeskyttelsesloven om godkendelse som indsamlingsvirksomhed, anmodning om registrering i Affaldsregisteret og dokumentation, anmeldelser og oplysninger om affald
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Lovforslaget – Obligatorisk digital kommunikation i forhold til skrotningsgodtgørelsesloven
 - 2.1.3. Lovforslaget – Obligatorisk digital kommunikation ved sager efter miljøbeskyttelsesloven om godkendelse som indsamlingsvirksomhed, anmodning om registrering i Affaldsregisteret og dokumentation, anmeldelser og oplysninger om affald
 - 2.2. Administrationsordning
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Lovforslaget
 - 2.3. Ny, supplerende betingelse for udbetaling af godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Lovforslaget
 - 2.4. Udbetaling af skrotningsgodtgørelse
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Lovforslaget
 - 2.5. Tilsyn med miljøbehandlere
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Lovforslaget
 - 2.6. Batterier og akkumulatorer
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Lovforslaget
 - 2.7. Beredskabsplaner og ændring af titelnoten
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Lovforslaget
3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
 - 3.1. Krav om obligatorisk digital kommunikation, jf. lov om miljøbidrag, godtgørelse og skrotningsbidrag i forbindelse med ophugning og skrotning af biler
 - 3.2. Krav om obligatorisk digital kommunikation, jf. lov om miljøbeskyttelse
 - 3.3. Batterier og akkumulatorer
 - 3.4. Beredskabsplaner og ændring af titelnoten
4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 4.1. Forslagets bestemmelser vedrørende lov om miljøbidrag, godtgørelse og skrotningsbidrag i forbindelse med ophugning og skrotning af biler
 - 4.2. Krav om obligatorisk digital kommunikation, jf. lov om miljøbeskyttelse
 - 4.3. Batterier og akkumulatorer
 - 4.4. Beredskabsplaner og ændring af titelnoten
5. De administrative konsekvenser for borgerne
6. De miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det primære formål med lovforslaget er at muliggøre en effektivisering af sagsbehandlingen og en nedsættelse af de administrative byrder for borgere og virksomheder i forbindelse med udbetaling af skrotningsgodtgørelse samt ved optagelse i Affaldsregistret. Det vil ske ved digitalisering og automatisering af myndighedernes sagsbehandling.

Med de foreslåede ændringer af lov om miljøbidrag og godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler (skrotningsgodtgørelsesloven) og miljøbeskyttelsesloven bemyndiges miljøministeren til at kunne fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med 1) ansøgninger om

udbetaling af skrotningsgodtgørelse for biler (person- og varebiler), 2) i forbindelse med ansøgninger om godkendelse som indsamlingsvirksomhed og 3) ved tilmelding og indberetning til Affaldsregistret.

Forslaget er således bl.a. et led i realiseringen af regeringens mål om, at al kommunikation mellem borgere, virksomheder og det offentlige skal foregå digitalt, hvilket fremgår af regeringsgrundlaget ”Et Danmark, der står sammen” (oktober 2011). Lovforslaget understøtter tillige Den Fællesoffentlige Digitaliseringsstrategi (2011-2015): ”Den digitale vej til fremtidens velfærd”.

Det er bl.a. hensigten at etablere et it-system til brug for den obligatoriske digitale kommunikation mellem borgere, virksomheder og de relevante myndigheder og i den forbindelse også at indføre automatisk sagsbehandling for ansøgningssager vedrørende udbetaling af skrotningsgodtgørelse, for ansøgninger om godkendelse som indsamlingsvirksomhed og for anmodninger om visse typer af registrering i Affaldsregistret. Det vil i første omgang dreje sig om registrering af forhandlere, mæglere, transportører og indsamlingsvirksomheder uden forbehandling. Med »automatisk sagsbehandling« menes sagsbehandlingsskridt, som indebærer en maskinel behandling på baggrund af nogle faste og entydige kriterier, uden at en fysisk person er sagsbehandler. Automatisk sagsbehandling bevirker, at it-systemet træffer afgørelse, når de påkrævede oplysninger er indtastet af ansøgeren. Borgeren eller virksomheden vil derfor modtage afgørelsen umiddelbart efter indtastningen af de påkrævede oplysninger.

Lovforslaget indeholder desuden forslag til ændringer i skrotningsgodtgørelsesloven vedrørende betingelserne for udbetaling af skrotningsgodtgørelse, klageadgang for så vidt angår administrators afgørelser vedrørende udbetaling af skrotningsgodtgørelser og tilsynsbestemmelser.

For så vidt angår miljøbeskyttelsesloven foreslås det at indføre en bemyndigelse til at fastsætte regler for obligatorisk digital betaling af gebyrer forbundet med Affaldsregistret. Det foreslås også at sænke den i miljøbeskyttelsesloven fastsatte betalingssats, der efter miljøbeskyttelsesloven opkræves hos producenter og importører som en del af producentansvaret for bærbare batterier og akkumulatorer til dækning af den kommunale indsamling heraf. Endelig foreslås det, at der indføres hjemmel i miljøbeskyttelsesloven for miljøministeren til at fastsætte regler om udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for visse virksomheder og til at fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse hermed.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med udbetaling af skrotningsgodtgørelser efter lov om miljøbidrag og godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler, og ved sager efter miljøbeskyttelsesloven om godkendelse som indsamlingsvirksomhed, anmodning om registrering i Affaldsregisteret og dokumentation, anmeldelser og oplysninger om affald

2.1.1. Gældende ret

En forudsætning for at kunne pålægge virksomheder og borgere pligter i forhold til det offentlige er, at sådanne pligter er hjemlet ved lov. Dette gælder således også for at kunne pålægge virksomheder og borgere en pligt til, at en given indberetning eller ansøgning m.v. til det offentlige og kommunikationen i forbindelse hermed kun kan ske digitalt og ved brug af specifikke løsninger og formater m.v.

Der gælder ikke et selvstændigt hjemmelskrav for forvaltningens anvendelse af automatiserede sagsbehandlingssystemer, hvor computere helt eller delvist træffer forvaltningsafgørelser uden involvering af en sagsbehandler. Det er dog en forudsætning, at afgørelsen som sådan er egnet til automatisk sagsbehandling, dvs. at de relevante fakta og retsregler kan sættes på en ”præcis formel”. Afgørelser, som træffes på grundlag af en retsregel, som forudsætter et individuelt skøn, er således som udgangspunkt ikke egnet til automatisk sagsbehandling.

Det følger endvidere af persondataloven (lov nr. 429 af 31. maj 2000) § 39, at borgere i visse tilfælde kan modsætte sig, at en afgørelse, der angår den pågældendes personlige forhold, udelukkende træffes på grundlag af elektronisk databehandling. I den forbindelse refereres til elektronisk behandling af oplysninger, der er beregnet til at vurdere bestemte personlige forhold. Dette kan f.eks. være oplysninger om en persons erhvervssevne, kreditværdighed, pålidelighed, adfærd m.v. Nærværende lovforslag forudsætter ikke vurdering af personlige forhold.

Efter lov om digital post (lov nr. 528 af 11. juni 2012 om Offentlig Digital Post) § 3 skal juridiske enheder med CVR-nummer og fysiske personer, der er 15 år eller derover, tilsluttes Offentlig Digital Post.

Det følger af lovens § 7, stk. 1, at offentlige afsendere, der er tilsluttet postløsningen, kan sende meddelelser til personer eller juridiske enheder, der er tilsluttet postløsningen, medmindre andet fremgår af anden lovgivning, jf. lovens § 9. Endvidere fremgår det af lovens § 8, at fysiske personer og juridiske enheder, der er tilsluttet postløsningen, kan sende henvendelser til offentlige afsendere via postløsningen, medmindre andet fremgår af anden lovgivning, jf. lovens § 9.

Lov om digital post forpligter således ikke borgere og virksomheder til at kommunikere digitalt med offentlige myndigheder, ligesom selvbetjeningsløsninger heller ikke er omfattet. Obligatorisk digital kommunikation fra borgere og virksomheder rettet til offentlige myndigheder forudsætter derfor indførelse af selvstændig hjemmel.

Det følger af § 32 b, stk. 2, i forvaltningsloven (lov nr. 433 af 22. april 2014), at kravet om personlig underskrift ikke gælder for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling.

Endelig er betalinger fra det offentlige til borgere og juridiske personer reguleret i lov om offentlige betalinger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 28. juni 2007.

Der findes pt. ingen hjemmel i *skrotningsgodtgørelsesloven* til at pålægge borgere og virksomheder at kommunikere digitalt med forvaltningen.

Behandlingen af sager om udbetaling af godtgørelser i forbindelse med skrotning af biler er i dag papirbaseret. Den virksomhed, der erhvervsmæssigt foretager særskilt behandling af person- eller varebiler, og som er registreret hos Miljøstyrelsen (miljøbehandlere), udfylder sammen med bilejeren en særlig papirblanket (skrotningsattest), der herefter indsendes til den af miljøministeren udpegede eksterne administrator af godtgørelsesordningen, pt. Miljøordning for Biler. Miljøordning for Biler påser herefter, at betingelserne for udbetaling af godtgørelsen er opfyldt. Miljøordning for Biler sagsbehandler alle de sager, hvor det er sidst registrerede ejer, der anmoder om skrotningsgodtgørelse. Miljøordning for Biler sagsbehandler endvidere en stor del af de sager, hvor ejer er en anden end den sidst registrerede ejer. Miljøstyrelsen har udarbejdet en instruks, således at Miljøordning for Biler, kan udbetale skrotningsgodtgørelse.

De resterende sager, dvs. de tilfælde, hvor Miljøordning for Biler ikke finder, at betingelserne for ydelse af godtgørelse er opfyldt, eller hvor der opstår tvivlsspørgsmål, forelægges sagen snarest for miljøministeren (Miljøstyrelsen efter delegation), jf. lovens § 8, stk. 2, og § 13, stk. 3 i bekendtgørelse nr. 293 af 26. marts 2014 om opkrævning af miljøbidrag samt udbetaling af godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler (skrotningsgodtgørelsesbekendtgørelsen)

Miljøstyrelsen behandler således ca. 1-2 % af det samlede antal ansøgninger om udbetaling af godtgørelse.

I *miljøbeskyttelsesloven* foreligger der hjemmel i § 45 d, stk. 2, for så vidt angår pligten til digital registrering i Affaldsregistret og indberetning af oplysninger hertil. Der foreligger endvidere hjemmel i § 45 a til, at ministeren kan fastsætte regler for, hvordan dokumentation, anmeldelser og oplysninger om affald i henhold til lovens kapitel 6 skal ske, og der er specifikt i bemærkningerne taget stilling til, at det bl.a. betyder, at der skal indberettes på "edb-læsbart medie", dvs. digitalt. § 45 a er bl.a. anvendt som hjemmel for krav til indberetning til Affaldsdatasystemet og miljøbehandlere af bilers indberetning efter bekendtgørelse nr. 1312 af 19. december 2012 om håndtering af affald i form af motordrevne køretøjer og affaldsfraktioner herfra (bilskrotbekendtgørelsen). De eksisterende bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven giver dog ikke mulighed for at kræve, at den øvrige kommunikation mellem myndigheder og borgere i regi af ovenstående skal ske digitalt.

Der er etableret et *affaldsregister*, der indeholder oplysninger om forhandlere, mæglere, transportører, indsamlingsvirksomheder med og uden forbehandling, genanvendelsesanstalt, anlæg, der forbereder affald til genbrug samt visse kommunale behandlingsanstalt. Affaldsregistret er offentligt tilgængeligt via Miljøstyrelsens hjemmeside. Affaldsregistret har eksisteret i forskellige former siden 2010 og blev indført ved lov nr. 513 af 12. juni 2009 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og andre love (Ny organisering af affaldssektoren). Miljøstyrelsen fører registret, og det er Miljøstyrelsen, der træffer afgørelse om (godkender), hvorvidt de ansøgende virksomheder kan optages i registret.

Affaldsregistret skal for det første understøtte, at affaldsproducerende virksomheder nemt kan finde frem til de aktører, der kan og må aftage affald. Derudover skal Affaldsregistret sikre, at Danmark kan overholde sin forpligtelse i forhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald, hvoraf det bl.a. fremgår, at hver EU-medlemsstat har pligt til at oprette et register over de i direktivet beskrevne affaldsaktører.

Affaldsregistret, herunder hvem der skal registrere sig, hvornår og hvordan, er reguleret i bekendtgørelse nr. 1305 af 17. december 2012 om Affaldsregistret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed med senere ændringer. Registrering i Affaldsregistret skal i dag ske ved anvendelse et digitalt kommunikationssystem via virk.dk, jf. affaldsregisterbekendtgørelsens § 9. Det er den enkelte virksomhed, der skal sørge for at være registreret i Affaldsregistret, jf. affaldsregisterbekendtgørelsens §§ 5-8.

Affaldsregisterbekendtgørelsen er bl.a. udstedt i medfør af § 45 d, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om virksomheders, anlægs, transportørers, forhandlernes og mægleres og personers pligt til at tilmelde sig registre og om deres pligt til at indberette oplysninger hertil, herunder formen herfor. Det er forudsat i bemærkningerne til § 45 d, stk. 2, at registreringen skal ske via virk.dk.

Det følger af Affaldsregisterbekendtgørelsen, at de omfattede virksomheder skal betale visse gebyrer. Der skal betales dels et gebyr for optagelse i Affaldsregistret, og dels et gebyr for at være registreret i Affaldsregistret. I dag sender Miljøstyrelsen en faktura til de virksomheder, der er registreret i Affaldsregistret. Fakturaen kan betales ved hjælp af bankoverførsel, betalingsservice eller girokort. Miljøstyrelsen anvender en del arbejdstid på behandling af gebyrbetalinger, herunder rykkere og håndtering af forkert indbetalte gebyrer.

2.1.2. Lovforslaget – Obligatorisk digital kommunikation i forhold til skrotningsgodtgørelsesloven

Lovforslaget skal sikre hjemmel til, at det kan kræves, at al skriftlig kommunikation mellem miljøbehandlere, henholdsvis borgere og de relevante myndigheder indenfor skrotningsgodtgørelseslovens område fremover foregår digitalt.

Miljøministeriet ønsker at effektivisere og lette sagsbehandlingen for borgerne og de virksomheder, der anmoder om udbetaling af godtgørelse på borgernes vegne. Miljøministeriet vurderer, at indførelse af krav om obligatorisk digital kommunikation er et vigtigt led i opnåelse af en sådan effektivisering, og at effektiviseringen vil være betydelig. Det forventes således bl.a., at obligatorisk digital kommunikation vil føre til en kortere sagsbehandlingstid og hurtigere udbetaling af skrotningsgodtgørelse.

Miljøministeriet vurderer endvidere, at de betingelser, der gælder for udbetaling af godtgørelse, har en så objektiv karakter, at langt størstedelen af sagerne på betryggende vis kan afgøres via automatisk sagsbehandling. Betingelserne for at opnå godtgørelsen er i dag, at bilen er afmeldt Køretøjsregistret (tidligere Centralregisteret for motorkøretøjer), og at bilen er indleveret til korrekt affaldshåndtering.

Disse betingelser foreslås med dette lovforslag suppleret med to nye betingelser om, at ejeren af bilen ikke må have opnået godtgørelse for registreringsafgiften på sin bil, hvilket kan ske ved udførsel af bilen fra Danmark. Endvidere må bilen ikke have været indregistreret i et andet land efter afmeldingen fra Køretøjsregistret i Danmark.

Det er Miljøministeriets forventning, at de sager, som i dag håndteres af Miljøordning for Biler, fremover vil kunne afgøres automatisk, dvs. ved hjælp af automatisk sagsbehandling via et it-system.

For så vidt angår de sager, der i dag behandles af Miljøstyrelsen, fordi Miljøordning for Biler har vurderet, at betingelserne for udbetaling af skrotningsgodtgørelse ikke umiddelbart er opfyldt (ca. 1-2 % af det samlede antal ansøgninger om udbetaling af godtgørelse) forventes et stort antal af dem fremover at kunne behandles via automatisk sagsbehandling. Miljøministeriet skønner, at det vil dreje sig om ca. 3/4 af de sager, som er videresendt til Miljøstyrelsen. Sagerne kan behandles automatisk, idet der i dag er udviklet en fast praksis for visse typer af dispensationer. På baggrund af den eksisterende praksis vil der således i vidt omfang kunne indføres kriterier i bekendtgørelsen, som kan indkodes i it-systemet.

De resterende sager vil fortsat skulle afgøres af en fysisk sagsbehandler, idet de forudsætter et skøn eller en nærmere vurdering af, om betingelserne for udbetaling af skrotningsgodtgørelse er opfyldt. Disse sager vil af systemet automatisk blive udtaget til at overgå til manuel sagsbehandling. Der vil efter Miljøministeriets vurdering også for disse sager kunne opleves en effektivisering af sagsbehandlingen, herunder en forkortelse af sagsbehandlingstiden. Det skyldes, at sagerne forventes at være bedre oplyst, og at sagerne allerede er oprettet i journalsystemer m.v., når sagsbehandleren overtager dem fra it-systemet.

En del af effektiviseringspotentialer for både brugere og myndigheder ligger i, at det er hensigten, at it-systemet skal kunne trække oplysninger fra Køretøjsregistret, der administreres af SKAT. Denne udveksling af oplysninger kan efter Miljøministeriets vurdering rummes indenfor reglerne herom i forvaltningsloven og persondataloven. Det er således hensigten, at den eksterne administrator til brug for sagsbehandlingen skal

have adgang til oplysninger om, hvem der anmoder om udbetaling af skrotningsgodtgørelse, og hvem der er den sidst registrerede ejer, for at sikre at udbetalingen af godtgørelsen sker til den berettigede. Det foreslåede krav om obligatorisk digital kommunikation har som konsekvens, at en ansøgning ikke anses for indgivet, hvis den er fremsendt på anden vis end digitalt og via det påtænkte it-system.

Miljøministeriet vurderer, at et krav om obligatorisk digital kommunikation ikke vil være byrdefuldt, hverken for de ansøgende borgere eller virksomheder (miljøbehandlerne/ bilforhandlerne). Det er således hensigten, at it-systemet skal kobles op på de eksisterende kommunikationssystemer til digital kommunikation mellem det offentlige og borgere samt virksomheder: borger.dk og virk.dk. Dette skal endvidere sikre en sikker identifikation af, hvem der har indgivet ansøgningen.

Som udgangspunkt vil borgerne således skulle anvende NemID som dokumentation for identitet. Såfremt borgeren ikke ønsker at anvende denne løsning, forventes det, at der i selvbetjeningsløsningen kan indarbejdes et alternativ (formentlig anvendelse af kørekort som identifikationsdokument).

Borgerne kan logge sig ind i selvbetjeningsystemet både før aflevering, ved aflevering via miljøbehandlerens computer og efter aflevering af bilen. De nødvendige oplysninger kan således indtastes hjemmefra, hos miljøbehandleren (hvis miljøbehandleren tilbyder dette) eller på en offentligt tilgængelig computer, f.eks. på biblioteket. Det er derfor ikke nødvendigt, at borgeren selv ejer en computer med netadgang. Borgeren kan endvidere ringe eller skrive til den eksterne administrator og få vejledning i anvendelsen af systemet, ligesom mange miljøbehandlere forventes at ville bistå borgerne med at anvende it-systemet, hvis der er behov for det.

Ved indførelse af obligatorisk digital kommunikation vil miljøbehandlerne skulle benytte en computer for at kunne indtaste de nødvendige oplysninger i forbindelse med aflevering af en bil i den påtænkte digitale selvbetjeningsløsning. Der er allerede krav om, at de skal udstede en skrotningsattest ved aflevering af en bil, og denne sagsgang foreslås nu at blive gjort pligtmæssig digital. Miljøstyrelsen vurderer dog, at miljøbehandlerne som altovervejende hovedregel allerede i dag er digitalt rustet til en selvbetjeningsløsning (virksomhederne har mindst én computer med netadgang til rådighed i virksomheden og kan betjene den). Offentlige selvbetjeningsløsninger til brug for virksomheder er tilgængelige på virk.dk ved anvendelse af NemID medarbejdersignatur. Virksomheder, der har et CVR-nummer, kan få en NemID medarbejdersignatur.

Det vil fremgå af de bekendtgørelser, der udstedes på området, på hvilken måde kommunikationen mellem myndighederne og de pågældende virksomheder eller personer fremover skal foregå digitalt. Det forudsættes, at de digitale selvbetjeningsløsninger er brugervenlige og tilgængelige, så stadig flere borgere og virksomheder kan anvende og blive fortrolige med anvendelsen af de digitale løsninger. De foreslåede bemyndigelser til at fastsætte regler om digital kommunikation er formuleret således, at miljøministeren »kan« fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation. Heraf følger, at det også vil være muligt at fritage nærmere afgrænsede grupper af virksomheder eller personer og sagområder generelt fra kravet om digital kommunikation. Endvidere vil det være muligt at dispensere fra fastsatte krav om digital kommunikation i særlige tilfælde. Da der hovedsagelig vil være tale om kommunikation om erhvervsforhold, vil dispensationsmuligheden dog som udgangspunkt kun blive anvendt, når ganske særlige omstændigheder taler for det. Det forhold, at en virksomhed eksempelvis ikke er i besiddelse af computer og internetforbindelse, vil som udgangspunkt ikke berettige virksomheden til at blive fritaget for krav om digital kommunikation.

I forhold til udenlandske virksomheder, der miljøbehandler biler, bemærkes det, at disse ikke vil have behov for at logge sig på det nye it-system. De udenlandske virksomheder skal blot som hidtil udstede en skrotningsattest til borgeren som dokumentation for, at bilen er indleveret til korrekt affaldshåndtering. Borgeren vil derefter kunne opnå udbetaling af skrotningsgodtgørelsen i det nye it-system ved hjælp af sin NemID og den udenlandske skrotningsattest. Kravet om NemID signatur for at kunne logge på systemet, vurderes derfor ikke at være i strid med den fri bevægelighed og Danmarks EU-retlige forpligtelser. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 7 om forholdet til EU-retten.

Det vil ikke være muligt som virksomhed at blive undtaget fra det digitale krav på grund af særlige forhold. Hvis en virksomhed oplever, at den pågældende virksomheds egne computere ikke fungerer, at en medarbejder har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, vil det være op til den pågældende virksomhed at overvinde disse hindringer. Det vil altså ikke kunne føre til fritagelse for pligten til digital kommunikation.

Det vil i samme omfang som hidtil være muligt for en virksomhed at give fuldmagt til en repræsentant for virksomheden, eksempelvis en advokat eller anden rådgiver, til at indgive ansøgninger mv. på virksomhedens vegne i overensstemmelse med forvaltningslovens regler om partsrepræsentation. I tilfælde af repræsentation vil borgeren dog selv skulle indtaste sine oplysninger i selvbetjeningssystemet eller gøre det i fællesskab med miljøbehandlerens repræsentant. Også borgere vil kunne anvende en repræsentant.

De nærmere regler for benyttelse af it-systemet vil blive udmøntet i bekendtgørelse og vejledning.

2.1.3. Lovforslaget – Obligatorisk digital kommunikation ved sager efter miljøbeskyttelsesloven om godkendelse som indsamlingsvirksomhed, anmodning om registrering i Affaldsregisteret og dokumentation, anmeldelser og oplysninger om affald

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at kunne fastsætte krav om obligatorisk digital kommunikation i relation til ansøgning om godkendelse som indsamlingsvirksomhed, tilmelding og registrering i Affaldsregisteret og dokumentation, anmeldelser og oplysninger om affald efter miljøbeskyttelsesloven. Det er intentionen, at bemyndigelsen skal udmøntes i bekendtgørelsesform til at præcisere og udvide det eksisterende formkrav i forbindelse med registrering i Affaldsregisteret, således at såvel kommunikation til som fra den kompetente myndighed skal foregå digitalt, ligesom der skal ske automatisk sagsbehandling. Kravet om obligatorisk digital kommunikation har som konsekvens, at en ansøgning eller meddelelse m.v. ikke anses for modtaget, hvis den er fremsendt på anden vis end digitalt og via det digitale it-system.

Derudover er det intentionen, at afgørelser om visse typer af godkendelse og registrering i Affaldsregisteret kan overgå til automatisk sagsbehandling.

Det vurderes hensigtsmæssigt at udvide de eksisterende bemyndigelser, således at ikke blot ansøgning om registrering og indberetning af oplysninger, men også ansøgning om godkendelse og den øvrige kommunikation mellem myndigheder og virksomheder i forbindelse med Affaldsregisteret, skal foregå digitalt, herunder i et særligt it system. Det vil ligeledes betyde at den øvrige kommunikation ud over selve indberetningen mellem myndigheder i regi af Affaldsdatasystemet og anden indberetning også kan ske digitalt. Det vil betyde en lettelse i sagsbehandlingen for myndighederne, da systemerne således kan gemme historik, og der ikke samtidig behøves at blive foretaget en supplerende manuel journalisering.

Affaldsregisteret, herunder hvem der skal registrere sig, hvornår og hvordan, er reguleret i bekendtgørelse nr. 1305 af 17. december 2012 om Affaldsregisteret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1435 af 12. december 2013 og bekendtgørelse nr. 778 af 25. juni 2014 (affaldsregisterbekendtgørelsen). I dag foregår registreringen således, at virksomheden ansøger om at blive godkendt og registreret i Affaldsregisteret. Miljøstyrelsen foretager en umiddelbar vurdering af det indholdsmæssige i de afgivne oplysninger i ansøgningen, herunder navnlig om Miljøstyrelsen har modtaget alle de nødvendige oplysninger til at godkende og registrere. For transportører, mæglere og forhandlere skal ansøgningen indeholde oplysninger om virksomhedens CVR-nummer og p-nummer. For indsamlingsvirksomheder uden forbehandling gælder, at ansøgning om godkendelse og registrering skal indeholde oplysning om virksomhedens CVR- og p-nummer, angivelse af, hvilke affaldsfraktioner som virksomheden søger om at blive godkendt til at overtage ansvaret for og foretage indberetning til Affaldsdatasystemet om, og gyldig miljøgodkendelse, hvis en sådan er påkrævet. Derudover forventes indsamlingsvirksomheder i nær fremtid at blive underlagt et uddannelseskraav. Udover den umiddelbare konstatering af, hvorvidt alle nødvendige oplysninger er modtaget, foretager Miljøstyrelsen ingen skønsmæssig vurdering af sagerne. Området er derfor egnet til automatisk sagsbehandling.

Miljøstyrelsen anvender i øvrigt en væsentlig sagsbehandlingstid på vejledning af de enkelte virksomheder i forhold til ansøgningsproceduren, herunder hvilken type registrering virksomheden bør ansøge om. Det er hensigten, at it systemet fremtidigt skal bidrage væsentligt til løsningen af denne vejledningsopgave.

For så vidt angår de resterende virksomhedstyper (dvs. indsamlingsvirksomheder med forbehandling, genanvendelsesanlæg, anlæg, der forbereder affald til genbrug samt visse kommunale behandlingsanlæg) kan sagsbehandlingen ligeledes effektiviseres ved obligatorisk digital kommunikation og dermed brug af det påtænkte it-system, selvom disse sager ikke kan afgøres ved automatisk sagsbehandling.

Det er hensigten, at ansøgerne/de registrerede skal have mulighed for at ændre i deres oplysninger og følge status for deres ansøgning i selvbetjeningssystemet. It-systemet vil ikke kræve, at ansøgerne skaffer sig særligt teknisk udstyr udover en computer med netadgang, men der vil (som i dag) være krav om, at

ansøgerne kan logge på systemet via virk.dk, dvs. med en NemId medarbejdersignatur. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.

Det vil fremgå af de bekendtgørelser, der udstedes på området, på hvilken måde kommunikationen mellem myndighederne og de pågældende virksomheder eller personer fremover skal foregå digitalt. Det forudsættes, at de digitale selvbetjeningsløsninger er brugervenlige og tilgængelige, så stadig flere borgere og virksomheder kan anvende og blive fortrolige med anvendelsen af de digitale løsninger. De foreslåede bemyndigelser til at fastsætte regler om digital kommunikation er formuleret således, at miljøministeren »kan« fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation. Heraf følger, at det også vil være muligt at fritage nærmere afgrænsede grupper af virksomheder eller personer og sagområder generelt fra kravet om digital kommunikation. Endvidere vil det være muligt at dispensere fra fastsatte krav om digital kommunikation i særlige tilfælde. Da der hovedsagelig vil være tale om kommunikation om erhvervsforhold, vil dispensationsmuligheden dog som udgangspunkt kun blive anvendt, når ganske særlige omstændigheder taler for det. Det forhold, at en virksomhed eksempelvis ikke er i besiddelse af computer og internetforbindelse, vil som udgangspunkt ikke berettige virksomheden til at blive fritaget for krav om digital kommunikation.

Virksomheder, der håndterer affald, men som ikke har mulighed for at benytte virk.dk, og som er etableret i et andet EU/EØS-land, og som permanent, midlertidigt eller lejlighedsvist udbyder tjenesteydelser i Danmark og ansøger om optagelse i Affaldsregistret, vil kunne anvende en digital løsning via Businessindenmark.dk.

Det vil være muligt at benytte sig af partsrepræsentation, jf. afsnit 2.1.2. herom.

De nærmere regler for benyttelse af it-systemet vil blive udmøntet i bekendtgørelse og vejledning.

Den foreslåede ændring vil ikke ændre ved rækkevidden af de øvrige bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, som indeholder bemyndigelser til miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om formkrav m.v. i forbindelse med ansøgninger, indberetninger m.v.

Det foreslås endvidere, at ministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, at betaling af gebyrer, fastsat med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 88 skal ske digitalt. Der forventes således fastsat regler om, at gebyr for registrering samt årligt gebyr for at stå opført i registrene skal ske digitalt. Ved digital betaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingservice eller lignende. Hvis ikke betalingen gennemføres på en af de beskrevne måder, betragtes betalingen ikke som gennemført.

Indførelse af digital betaling vil medføre, at it-systemet først sætter sagsbehandlingen i gang, når virksomheden har betalt gebyret. Det forventes, at brugerne dermed vil opleve en smidigere betalingsløsning end den nuværende og at Miljøstyrelsen vil skulle anvende mindre arbejdstid på sagsbehandling af gebyrbetalinger, herunder rykkere og håndtering af forkert indbetalte gebyrer, end med den nuværende løsning.

2.2. Administrationsordning for skrotningsgodtgørelsen

2.2.1. Gældende ret

Efter skrotningsgodtgørelseslovens § 8, stk. 1, varetages administrationen af godtgørelsesordningen af en af miljøministeren udpeget administrator. Det følger af § 8, stk. 2, at i alle tilfælde, hvor den af miljøministeren godkendte administrator ikke finder betingelserne for ydelse af godtgørelse opfyldt, eller hvor der opstår tvivlsspørgsmål, forelægges sagen snarest ministeren (Miljøstyrelsen efter delegation). Den eksterne administrator kan således ikke meddele afslag.

Administrationen af ordningen er i dag henlagt til Miljøordning for Biler, jf. § 7 i skrotningsbidragsbekendtgørelsen.

2.2.2. Lovforslaget

Den foreslåede indførelse af krav om digital kommunikation m.v. og det påtænkte system for automatisk sagsbehandling forventes at medføre, at sagsvolumenen vil blive reduceret betragteligt, for så vidt angår de sager, som Miljøordning for Biler i dag behandler (de enkle sager, hvor der ikke er tvivl om, at godtgørelse skal ydes). Derudover forventes de sager, der fortsat kræver manuel sagsbehandling at kræve forvaltningsretlig og generel juridisk indsigt.

Det påtænkes derfor fremover at henlægge administrationen til Dansk Producentansvars System (DPA System) med hjemmel i den gældende lovs § 8, stk. 1. DPA System træffer i forvejen afgørelser på en række bekendtgørelsesområder, f.eks. bekendtgørelse nr. 1186 af 12. juli 2009 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer § 15. DPA System har også allerede visse opgaver på bilområdet, idet der er DPA System, som fører et register og træffer afgørelse i henhold til bekendtgørelse nr. 1312 af 19. december 2012 om håndtering af affald i form af motordrevne køretøjer og affaldsfraktioner herfra.

Det foreslås, at den eksterne administrator fremover skal have kompetencen til at træffe afgørelse i alle sager, og at der til gengæld indføres en klageadgang. § 8, stk. 2, foreslås derfor ophævet og erstattet af en ny bestemmelse om klageadgang til miljøministeren over administrators afgørelser. Miljøministerens kompetence til at behandle klagerne forventes delegeret til Miljøstyrelsen med hjemmel i den gældende § 8 a. Kommunikation mellem borgere, virksomheder og de relevante myndigheder i forbindelse med klagesagerne kan ske digitalt, men der stilles ikke krav herom i dette lovforslag.

Det forudsættes, at den eksterne administrator, der udpeges, vil skulle overholde regler om aktindsigt, sagsbehandling og persondata m.v. efter miljøoplysnings-, offentligheds-, forvaltnings- og persondataloven. Det er vurderingen, at DPA System er en selvejende institution omfattet af offentlighedslovens § 3, stk. 1, nr. 2 (med forbehold for Justitsministeriets vurdering). DPA er dermed også omfattet af reglerne i forvaltningsloven og miljøoplysningsloven.

2.3. Ny, supplerende betingelse for udbetaling af godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler

2.3.1. Gældende ret

Betingelserne for at få udbetalt godtgørelse, jf. skrotningsgodtgørelseslovens § 6, stk. 5, er, at bilen skal være afmeldt i Centralregisteret for motorkøretøjer (i dag Køretøjsregistret), og at bilen er indleveret til en miljøbehandler.

Der kan således opstå situationer, hvor der anmodes om at få udbetalt godtgørelse for skrotning af biler, der er afmeldt fra Køretøjsregistret, og som er udført af Danmark med henblik på fortsat brug, men som herefter skrottes.

2.3.2. Lovforslaget

Miljøministeriet finder, at godtgørelse for skrotning af biler alene bør kunne udbetales for biler, hvor der kan opnås en miljømæssig effekt i Danmark. Dette findes også bedst overensstemmende med lovens formål. For at sikre dette foreslås der indført to nye, supplerende betingelser for, at godtgørelsen kan udbetales.

Det foreslås således, at ejeren af bilen ikke må have opnået godtgørelse af registreringsafgiften hos SKAT, og at bilen heller ikke må have været indregistreret i et andet land efter afmeldelsen fra Køretøjsregistret i Danmark. Hvis en bil tilmeldt Køretøjsregisteret havarerer i udlandet og i den forbindelse bliver skrottet i dette land, udbetales der som hidtil godtgørelse efter skrotningsbekendtgørelsen ved forevisning af en udenlandsk skrotningsattest. Ligeledes udbetales der godtgørelse, hvis en bil tilmeldt Køretøjsregisteret afmeldes og skrottes i udlandet, forudsat at der fremvises en gyldig udenlandsk skrotningsattest.

2.4. Udbetaling af skrotningsgodtgørelse

2.4.1. Gældende ret

Når en borger afleverer sin bil hos en miljøbehandler, udfylder borgeren og miljøbehandleren skrotningsattesten, idet de begge underskriver den, som henholdsvis bilejer og miljøbehandler. Herefter kan der ansøges om skrotningsgodtgørelse hos Miljøordning for Biler. I nogle tilfælde lægger miljøbehandleren ud for skrotningsgodtgørelsen, således at borgeren får pengene kontant af miljøbehandleren. Miljøbehandleren opnår til gengæld transport i borgerens krav på skrotningsgodtgørelse. Dette sker som hovedregel ved, at borgeren og miljøbehandleren udfylder en på skrotningsattesten fortrykt transporterklæring. Det er kun miljøbehandlere, der kan udstede en skrotningsattest. Det er et krav at anvende trykte skrotningsattester ved anmodning om skrotningsgodtgørelse. Miljøbehandlerne bestiller trykte skrotningsattester.

Forhandlere af biler har mulighed for at modtage en skrotbil på vegne af en miljøbehandler, som forhandleren arbejder fast sammen med. Samarbejdet foregår i praksis på den måde, at miljøbehandlerne kan udlevere nogle skrotningsattester til en eller flere bilforhandlere, som de samarbejder med. Forhandleren og borgeren udfylder en skrotningsattest, hvorefter forhandleren forpligter sig til at aflevere bilen til skrotning hos miljøbehandleren, og borgeren får udbetalt et beløb, der som minimum svarer til skrotningsgodtgørelsen, af forhandleren. Til gengæld får forhandleren transport i borgerens krav på skrotningsgodtgørelse ved hjælp af den på skrotningsattesten fortrykte transporterklæring.

Muligheden for transport i kravet på skrotningsgodtgørelse benyttes ofte hos miljøbehandlerne. Denne mulighed er dog ikke eksplicit beskrevet i den eksisterende lovgivning, hvor det alene fremgår af § 6, stk. 1, at der ydes godtgørelse til "ejer" af en bil. "Ejeren" er i bekendtgørelse nr. 293 af 26. marts 2014 om opkrævning af miljøbidrag samt udbetaling af godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler defineret som "sidste registrerede ejer" af bilen. I bekendtgørelsen er der nævnt en række muligheder for at dispensere fra kravet om, at kun sidste registrerede ejer har ret til skrotningsgodtgørelse. I bekendtgørelsen er muligheden for at transportere sit krav på skrotningsgodtgørelse ikke beskrevet.

Miljøbehandleren er i dag forpligtet til at udstede en skrotningsattest ved modtagelsen af en bil – dvs. samme dag, som bilen afleveres til miljøbehandling hos miljøbehandleren, og til at udlevere skrotningsattesten eller en kopi heraf til ejeren, eller den der afleverer bilen. Dermed er der ingen tvivl om, hvornår en bil er afleveret til affaldshåndtering. Der er ikke noget krav om, hvornår skrotningsattesten skal indsendes, og dermed hvornår den bliver registreret centralt som afleveret til affaldsbehandling. Det har vist sig i praksis, at dette i et vist omfang er blevet anvendt til ulovligheder i form af f.eks. eksport eller anden form for videresalg af en bil, der er afleveret til affaldsbehandling.

I dag håndteres særligt tilfælde, hvor en forhandler eller en miljøbehandler har modtaget en bil med henblik på videresalg, men hvor bilen alligevel ender med at skulle skrottes, via Miljøstyrelsens faste praksis for dispensationer. Muligheden for at opnå dispensation fra kravet om, at det alene er sidst registrerede ejer, der har ret til godtgørelsen, er fastsat i bekendtgørelsesform.

Godtgørelsesordningen (dvs. godtgørelsesudbetalingerne og administrationen heraf) finansieres via et miljøbidrag, som ejere af biler, der er indregistreret i Danmark, betaler i forbindelse med opkrævningen af præmien for den lovpligtige ansvarsforsikring, jf. skrotningsgodtgørelseslovens §§ 3-5.

2.4.2. Lovforslaget

I det påtænkte fremtidige digitale system er det en forudsætning for udbetaling, at både bilejer og miljøbehandler indtaster de oplysninger, der er nødvendige for sagsbehandlingen, ligesom der i dag er krav om, at både bilejer og miljøbehandler har underskrevet skrotningsattesten. Både de eksisterende og de nye sagsbehandlingsprocesser hos miljøbehandlerne er beskrevet intensivt i bemærkningerne til lovforslaget, da det er et nyt system, og det vurderes nødvendigt at oplyse, hvad de konkrete konsekvenser af lovforslaget er. Det forventes, at hovedparten af skrotningsgodtgørelserne vil blive udbetalt efter, at ejeren af en bil har afleveret denne til en miljøbehandler, hvorefter miljøbehandleren og borgeren logger på et system ved hjælp af borgerens og miljøbehandlerens respektive NemID. Når de relevante oplysninger er indtastet af både borgeren og miljøbehandleren, vil systemet – når betingelserne for udbetaling af godtgørelsen er opfyldt – udbetale pengene til borgerens NEM-konto, og en skrotningsattest vil blive sendt til borgerens E-boks. Som beskrevet under punkt 2.1.2. er der valgfrihed for borgerne i forhold til, hvornår de vil indtaste de nødvendige oplysninger i systemet. Det vil således være muligt at gøre det hjemmefra forud for aflevering, ved afleveringen eller efter aflevering af bilen.

Miljøbehandleren skal som hidtil ved afleveringen af bilen indestå for modtagelsen af bilen og forpligter sig hermed til at miljøbehandle bilen efter reglerne. Det betyder, at miljøbehandleren i det fremtidige system ved modtagelsen skal registrere modtagelsen af bilen i det digitale system. Det påtænkes – ved en ændring af skrotningsgodtgørelsesbekendtgørelsen - at give miljøbehandlerne en mulighed for at reparere og videresælge en bil med sidst registrerede ejers samtykke frem for at skrotte den. Hvis en miljøbehandler ønsker at få mulighed for at videresælge en bil, skal miljøbehandleren efter de eksisterende regler købe den. Hvis den herefter alligevel skal skrottes, skal miljøbehandleren søge dispensation i henhold til bekendtgørelsens regler, hvor enhver ejer, som ikke er den sidst registrerede ejer skal søge dispensation i forhold til kravet om, at en skrotningsattest skal udstedes "ved modtagelsen" af bilen. Den fremtidige mulighed kan fastsættes med hjemmel i skrotningsgodtgørelseslovens § 7, stk. 2, som bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler

for godtgørelsesordningen og dens administration. Herved imødekommes et ønske fra miljøbehandlerne og brancheorganisationer.

Den nye ordning forventes at bestå i, at biler, der af miljøbehandleren vurderes at kunne videresælges, må forsøges videresolgt med ejerens samtykke i stedet for at blive skrottet. Det er en forudsætning, at disse professionelle aktører ved modtagelse af en bil umiddelbart vurderer, at bilen er i en tilstand, hvor det ikke er nødvendigt at skrotte den, men at den kan bringes i en tilstand, hvor den kan blive synet og indregistreret igen under en ny ejer. Det er hensigten, at miljøbehandleren skal have en periode på 2 måneder til at sælge bilen. Det er ligeledes intentionen, at det er en forudsætning for ordningen, at den oprindelige bilejer godtgøres med et beløb, der mindst svarer til skrotningsgodtgørelsen, således at bilejeren ikke løber en økonomisk risiko ved at indgå aftalen. Senest ved udløbet af 2 månedersfristen skal miljøbehandleren afslutte sagen i det påtænkte it-system ved at angive, om bilen er solgt eller anmode om skrotningsgodtgørelse. Skrotningsgodtgørelsen sendes tidligst til udbetaling en uge efter anmodningen om udbetaling og vil forudsætte, at bilen er på ejendommen. Udtages sagen til fysisk tilsyn, jf. nedenfor i afsnit 2.5.2, skal bilen være på ejendommen, indtil tilsynet har fundet sted. Det er tanken, at bilejeren giver en transporterklæring til miljøbehandleren, således at miljøbehandleren kan få udbetalt skrotningsgodtgørelsen, hvis bilen ikke bliver solgt. Skrotningsattesten vil herefter blive sendt til borgerens E-boks. Regler af denne karakter påtænkes fastlagt nærmere i bekendtgørelsesform efter forhandling med de berørte interesseorganisationer.

Den ovenfor beskrevne nye ordning medfører imidlertid et øget behov for kontrol af, at bilerne rent faktisk bliver skrottet, såfremt videresalg ikke viser sig mulig, og godtgørelsen udbetales i henhold til transporterklæringen. Der henvises til afsnit 2.5 nedenfor.

Miljøministeriet ønsker i øvrigt generelt at styrke kontrollen med, at bilerne faktisk bliver fysisk skrottet i overensstemmelse med de oplysninger, der skal afgives i det påtænkte digitale it-system.

2.5. Tilsyn med miljøbehandlere

2.5.1. Gældende ret

Der er i dag ingen tilsynsbestemmelser i skrotningsgodtgørelsesloven. Kommunerne fører efter miljøbeskyttelsesloven tilsyn med miljøbehandlerne i forhold til overholdelse af bl.a. bilskrotbekendtgørelsen samt i forhold til miljøbehandlerne og miljøgodkendelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 33. Kommunen fører dermed tilsynet i forhold til virksomhedens miljøforhold. Dette tilsyn omfatter bl.a. antallet af biler i virksomheden, hvor længe bilerne har opholdt sig på virksomheden, samt om bilerne behandles miljømæssigt forsvarligt.

Adgangen til at føre tilsyn og foretage andre tvangsindgreb er reguleret ved lov nr. 442 af 9.juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Det følger af lovens kapitel 2, at bl.a. tvangsindgreb i form af husundersøgelse (dvs. adgangen til at føre tilsyn indendørs) som hovedregel forudsætter, at tvangsindgrebet varsles skriftlig senest 14 dage inden tvangsindgrebet gennemføres, medmindre én af lovens undtagelsesbestemmelser finder anvendelse, herunder eksempelvis af hensyn til parten selv, eksempelvis hvis en tidligere dag passer begge parter bedre. Varsling kan endvidere helt undlades, hvis den pågældende selv har bedt myndigheden om at komme snarest muligt. Der er ingen formkrav til samtykket.

Retssikkerhedsloven indeholder herudover regler om forholdet til strafferetsplejen, hvorefter et administrativt tvangsindgreb ikke kan gennemføres, hvis en fysisk eller juridisk person med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar overtrædelse, og tvangsindgrebet sker med henblik på at tilvejebringe oplysninger om det forhold, mistanken angår. Også i disse tilfælde kan den mistænkte meddele samtykke, der i sådanne tilfælde skal være skriftligt. Retssikkerhedsloven indeholder ligeledes regler om retten til ikke at inkriminere sig selv m.v.

2.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at ministeren bemyndiges til at henlægge visse tilsynsopgaver efter skrotningsgodtgørelsesloven til kommunalbestyrelsen og til at fastsætte regler om, hvordan tilsynet skal

gennemføres, jf. lovforslagets § 1, nr. 7. Der foreslås samtidig indsat en bestemmelse, som giver kommunalbestyrelsen adgang til ejendom uden retskendelse mod behørig legitimation.

Det er hensigten, at tilsynet skal bestå i, at kommunalbestyrelserne skal udføre fysiske stikprøvekontroller i sager, hvor muligheden for at forsøge videresalg i op til en 2-måneders periode benyttes, og hvor miljøbehandleren afslutter sagen i it-systemet med anmodning om udbetaling af skrotningsgodtgørelsen. Tilsynet har til formål at konstatere, om bilen fortsat befinder sig hos miljøbehandleren på det tidspunkt, hvor der anmodes om udbetaling af skrotningsgodtgørelse. På den måde kan det sikres, at bilen ikke allerede er videresolgt, herunder eksporteret, og derfor ikke reelt vil blive ophugget. Modsat i dag, hvor en skrotningsattest og dermed en anmodning om udbetaling af skrotningsgodtgørelse lovligt kan indsendes efter at bilen er bortskaffet eller solgt, hvorved mulighederne for at opdage evt. snyd er ringere. Ophugges den udtjente bil ikke, efter, at der er anmodet om udbetaling af skrotningsgodtgørelse, og dermed efter eventuelt tilsyn, vil dette også være strafbart. og bliver den udtjente bil forsøgt eksporteret, vil der være tale om en eksport af affald, som skal overholde reglerne herfor. Der føres selvstændigt tilsyn med overholdelsen af reglerne om eksport af affald med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven. Det beskrevne system for tilsyn med overholdelsen af reglerne for udbetaling af skrotningsgodtgørelse vil endvidere medføre, at kommunen vil have bedre mulighed for at gennemføre et effektivt tilsyn, som kommunen allerede er forpligtet til efter miljøbeskyttelsesloven.

Udtagelsen til stikprøvekontrol genereres automatisk i it-systemet blandt sager, hvor der benyttes muligheden for at forsøge videresalg i op til en 2-måneders periode, og hvor miljøbehandleren afslutter sagen i it-systemet med anmodning om udbetaling af skrotningsgodtgørelsen. Når en bil udtages til fysisk stikprøve-tilsyn, er det intentionen, at miljøbehandleren og kommunen får besked herom, og at kommunen herefter har en uge til at varsle et tilsynsbesøg i overensstemmelse med reglerne i retssikkerhedsloven. Ved anmodningen om udbetaling af skrotningsgodtgørelse vil miljøbehandleren, hvis bilen udtages til tilsyn, få mulighed for at samtykke til, at tilsynet gennemføres hurtigst muligt og dermed frasiger sig retten til varslingsfristen på 14 dage. Samtidig varsles miljøbehandleren om det mulige tilsynsbesøg.

I denne uge skal bilen skal forblive på miljøbehandlerens plads indtil kontrollen er gennemført eller fristen for at varsle et tilsynsbesøg er udløbet.

Kontrollen vil bestå i, at kommunen som tilsynsmyndighed tager ud til miljøbehandleren og verificerer, om en bestemt bil er til stede ved at tjekke stelnummeret. Da det må antages, at bilerne er anbragt på udendørs arealer, finder varslingsreglerne i retssikkerhedsloven ikke anvendelse. Kommunen indtaster herefter resultatet i it-systemet, herunder hvem, der var til stede under kontrollen, og om bilen var på miljøbehandlerens virksomhed eller ej. Miljøbehandleren modtager meddelelse herom og godtgørelsen sendes til udbetaling, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Disse stikprøvekontroller vil dermed kunne medvirke til at afsløre, såfremt en virksomhed udøver bedrageri.

Det er hensigten, at hvis tilsynet ikke gennemføres inden for den uge, hvor bilen er udtaget til kontrol og skal forblive på miljøbehandlerens virksomhed, skal tilsynet ikke gennemføres. Miljøbehandleren er derefter ikke forpligtet til at beholde bilen på virksomheden. En anden bil vil – af systemet – blive udtaget hos samme ophugger ved en senere lejlighed. Hvis kommunen ikke kommer inden for en uge, er miljøbehandleren ikke forpligtet til at have bilen stående og vente, men kan miljøbehandle bilen. Udtages bilen ikke til stikprøvekontrol, vil miljøbehandlingen kunne indledes umiddelbart 1 uge efter at miljøbehandleren har afsluttet sagen i it-systemet og anmodet om udbetaling af skrotningsgodtgørelse. Miljøministeriet vil ud fra en risikovurdering beregne og løbende justere det nødvendige antal stikprøvekontroller. Risikovurderingen vil dels blive baseret på det samlede antal sager, hvor den sidste registrerede ejer afgiver en transporterklæring på skrotningsgodtgørelsen til miljøbehandleren, dels på om visse virksomheder skiller sig ud ved at have markant flere tilfælde af disse særlige sager, der involverer transporterklæringer. Tilsynet vurderes at være en vigtig del af administrationen med ordningen, idet tilsynet skal begrænse mulighederne for at omgå reglerne. Tilsynet vil derfor blive finansieret via det miljøbidrag, som bilejere betaler som en del af deres bilforsikring, jf. skrotningsgodtgørelseslovens §§ 3-5.

2.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at ministeren bemyndiges til at henlægge visse tilsynsopgaver efter skrotningsgodtgørelsesloven til kommunalbestyrelsen og til at fastsætte regler om, hvordan tilsynet skal

gennemføres, jf. lovforslagets § 1, nr. 7. Der foreslås samtidig indsat en bestemmelse, som giver kommunalbestyrelsen adgang til ejendom uden retskendelse mod behørig legitimation.

Det er hensigten, at tilsynet skal bestå i, at kommunalbestyrelserne skal udføre fysiske stikprøvekontroller i sager, hvor muligheden for at forsøge videresalg i op til en 2-måneders periode benyttes, og hvor miljøbehandleren afslutter sagen i it-systemet med anmodning om udbetaling af skrotningsgodtgørelsen. Tilsynet har til formål at konstatere, om bilen fortsat befinder sig hos miljøbehandleren på det tidspunkt, hvor der anmodes om udbetaling af skrotningsgodtgørelse. På den måde kan det sikres, at bilen ikke allerede er videresolgt, herunder eksporteret, og derfor ikke reelt vil blive ophugget. Modsat i dag, hvor en skrotningsattest og dermed en anmodning om udbetaling af skrotningsgodtgørelse lovligt kan indsendes efter at bilen er bortskaffet eller solgt, hvorved mulighederne for at opdage evt. snyd er ringere. Ophugges den udtjente bil ikke, efter, at der er anmodet om udbetaling af skrotningsgodtgørelse, og dermed efter eventuelt tilsyn, vil dette også være strafbart. og bliver den udtjente bil forsøgt eksporteret, vil der være tale om en eksport af affald, som skal overholde reglerne herfor. Der føres selvstændigt tilsyn med overholdelsen af reglerne om eksport af affald med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven. Det beskrevne system for tilsyn med overholdelsen af reglerne for udbetaling af skrotningsgodtgørelse vil endvidere medføre, at kommunen vil have bedre mulighed for at gennemføre et effektivt tilsyn, som kommunen allerede er forpligtet til efter miljøbeskyttelsesloven.

Udtagelsen til stikprøvekontrol genereres automatisk i it-systemet blandt sager, hvor der benyttes muligheden for at forsøge videresalg i op til en 2-måneders periode, og hvor miljøbehandleren afslutter sagen i it-systemet med anmodning om udbetaling af skrotningsgodtgørelsen. Når en bil udtages til fysisk stikprøve-tilsyn, er det intentionen, at miljøbehandleren og kommunen får besked herom, og at kommunen herefter har en uge til at varsle et tilsynsbesøg i overensstemmelse med reglerne i retssikkerhedsloven. Ved anmodningen om udbetaling af skrotningsgodtgørelse vil miljøbehandleren, hvis bilen udtages til tilsyn, få mulighed for at samtykke til, at tilsynet gennemføres hurtigst muligt og dermed frasiger sig retten til varslingsfristen på 14 dage. Samtidig varsles miljøbehandleren om det mulige tilsynsbesøg.

I denne uge skal bilen skal forblive på miljøbehandlerens plads indtil kontrollen er gennemført eller fristen for at varsle et tilsynsbesøg er udløbet.

Kontrollen vil bestå i, at kommunen som tilsynsmyndighed tager ud til miljøbehandleren og verificerer, om en bestemt bil er til stede ved at tjekke stelnummeret. Da det må antages, at bilerne er anbragt på udendørs arealer, finder varslingsreglerne i retssikkerhedsloven ikke anvendelse. Kommunen indtaster herefter resultatet i it-systemet, herunder hvem, der var til stede under kontrollen, og om bilen var på miljøbehandlerens virksomhed eller ej. Miljøbehandleren modtager meddelelse herom og godtgørelsen sendes til udbetaling, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Disse stikprøvekontroller vil dermed kunne medvirke til at afsløre, såfremt en virksomhed udøver bedrageri.

Det er hensigten, at hvis tilsynet ikke gennemføres inden for den uge, hvor bilen er udtaget til kontrol og skal forblive på miljøbehandlerens virksomhed, skal tilsynet ikke gennemføres. Miljøbehandleren er derefter ikke forpligtet til at beholde bilen på virksomheden. En anden bil vil – af systemet – blive udtaget hos samme ophugger ved en senere lejlighed. Hvis kommunen ikke kommer inden for en uge, er miljøbehandleren ikke forpligtet til at have bilen stående og vente, men kan miljøbehandle bilen. Udtages bilen ikke til stikprøvekontrol, vil miljøbehandlingen kunne indledes umiddelbart 1 uge efter at miljøbehandleren har afsluttet sagen i it-systemet og anmodet om udbetaling af skrotningsgodtgørelse. Miljøministeriet vil ud fra en risikovurdering beregne og løbende justere det nødvendige antal stikprøvekontroller. Risikovurderingen vil dels blive baseret på det samlede antal sager, hvor den sidste registrerede ejer afgiver en transporterklæring på skrotningsgodtgørelsen til miljøbehandleren, dels på om visse virksomheder skiller sig ud ved at have markant flere tilfælde af disse særlige sager, der involverer transporterklæringer. Tilsynet vurderes at være en vigtig del af administrationen med ordningen, idet tilsynet skal begrænse mulighederne for at omgå reglerne. Tilsynet vil derfor blive finansieret via det miljøbidrag, som bilejere betaler som en del af deres bilforsikring, jf. skrotningsgodtgørelseslovens §§ 3-5.

2.6. Batterier og akkumulatorer

2.6.1. Gældende ret

Miljøbeskyttelsesloven har siden 2009 pålagt producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatore et producentansvar for disse. Producentansvarsreglerne implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatore og udtjente batterier og akkumulatore (batteridirektivet). Direktivet er gennemført i miljøbeskyttelsesloven ved lov nr. 509 af 17. juni 2008 om ændring af miljøbeskyttelsesloven og om ophævelse af lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatore (lukkede nikkel-cadmium-batterier) (Producenternes og importørernes ansvar for udtjente batterier og akkumulatore m.v.) og lov nr. 513 af 12. juni 2009 om ændring af miljøbeskyttelsesloven og andre love (Ny organisering af affaldssektoren) med tilhørende bekendtgørelser, herunder bekendtgørelse nr. 1186 af 7. december 2009 om batterier og akkumulatore og udtjente batterier og akkumulatore (batteribekendtgørelsen).

Batteridirektivet pålægger bl.a. medlemsstaterne at sikre passende indsamlingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatore i borgernes nærhed, jf. direktivets art. 8, stk. 1, litra a. Producenterne og importørerne af de bærbare batterier og akkumulatore skal finansiere denne indsamling, jf. art. 16, stk. 1, litra a.

Producentansvaret i miljøbeskyttelsesloven omfatter, jf. lovens § 9 u, stk. 2, finansiering af kommunernes omkostninger til en borgernær indsamlingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatore samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling heraf. Producenterne og importørerne opkræves således et beløb pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatore til finansiering af den kommunale indsamlingsordning.

Producenternes og importørernes betaling for den kommunale indsamlingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatore blev i 2009 fastsat til 2,70 kr. pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatore. Betalingssatsens størrelse blev fastsat på baggrund af de forventede samlede omkostninger til kommunernes indsamling af bærbare batterier og akkumulatore samt de forventede omkostninger til statens administration af ordningen sammenholdt med de skønnede forventede markedsførte mængder af bærbare batterier og akkumulatore. Producenternes og importørernes betaling opkræves via SKAT og overføres til kommunerne.

På grundlag af indberetninger fra kommunerne viste det sig efterfølgende, at betalingssatsen, der blev fastsat i 2009, var fastsat for lavt til at kunne dække kommunernes omkostninger. I indsamlingsordningens første tre år (2009-11) var der oparbejdet et underskud på 19 mio. kr. Betalingssatsen blev derfor ved lov nr. 1274 af 21. december 2011 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Betaling af kommunernes indsamling af bærbare batterier og akkumulatore samt krav om ejerskab til nye anlæg for deponering af havbundsmateriale) forhøjet pr. 1. januar 2012 til 6,00 kr. pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatore. Betalingen fra 2012 skulle således dække dels de løbende omkostninger, dels det oparbejdede underskud i ordningen. Satsen er årligt blevet pris- og lønreguleret og er i 2014 på 6,13 kr. Med forhøjelsen af betalingssatsen forventedes underskuddet at være nedbragt over en 4-årig periode, og ordningen dermed at være i balance ved udgangen af 2015.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget til lov nr. 1274 af 21. december 2011, afsnit 2.7.2.(L 14, jf. Folketingstidende 2011-12, tillæg A), hvortil der i øvrigt henvises, at regeringen ville foreslå en ny betalingssatsregulering, når underskuddet var nedbragt, således at der også fremadrettet kunne sikres balance mellem indtægter og omkostninger i ordningen.

På baggrund af kommunernes samlede opgjorte omkostninger til indsamling af bærbare batterier og akkumulatore blev der i 2013 forhandlet en fast, årlig betaling til kommunerne for denne indsamling på 14 mio. kr. Statens administration af ordningen varetages dels af SKAT, dels af Miljøstyrelsen. SKAT betales således årligt 0,4 mio. kr. for opkrævning og administration af betalingen fra producenterne og importørerne af de bærbare batterier og akkumulatore samt kontrol af indberettede mængder. Miljøstyrelsen betales årligt 0,5 mio. kr. for administration af ordningen i Miljøstyrelsen, herunder til tilsyn med de producenter, der i strid med producentansvarsreglerne i batteribekendtgørelsen ikke har registreret sig i producentregisteret, der pt. føres af Dansk Producentansvarssystem.

2.6.2. Lovforslaget

Ved udgangen af 2015 vil staten have tilbagebetalt kommunerne det underskud, der opstod i ordningen i perioden 2009-2011. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.1.

Det fremtidige indtægtsgrundlag for den kommunale indsamlingsordning tager som hidtil udgangspunkt i mængden af markedsførte bærbare batterier og akkumulatører. Der er for perioden 2009-13 indberettet følgende mængder:

Tabel 1: Mængden af markedsførte bærbare batterier og akkumulatører

	2009	2010	2011	2012	2013	Gns.
Bærbare batterier og akkumulatører (tons)	3.630	3.062	3.347	3.704	3.132	3.375

Den gennemsnitlige markedsførte mængde over perioden er 3.375 tons, men dækker over et udsving i mængden af bærbare batterier og akkumulatører i perioden. Det er derfor vanskeligt at forudsige, hvor store mængder der vil blive markedsført i de kommende år. Miljøministeriet har fra branchen fået oplyst, at tendensen er, at salget af genopladelige batterier er stigende, hvilket forventes at medføre et mindre salg af engangsbatterier. Det vurderes derfor, at mængden af markedsførte batterier samlet set vil falde lidt. Den fremtidige markedsførte mængde skønnes derfor at ville være ca. 3.200 tons pr. år.

Det forventes, at de samlede udgifter til SKAT og Miljøstyrelsens administration fremover vil være uændrede i forhold til tidligere år.

På den baggrund foreslås det, at betalingssatsen for producenterne og importørernes finansiering af den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatører i den gældende § 9 u, stk. 2, nedsættes fra 6,00 kr. til 5,05 kr. pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatører. De økonomiske byrder vil dermed blive lettet for producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatører.

Beløbene fremgår af tabel 2.

Tabel 2: Finansiering af kommunal indsamling af bærbare batterier og akkumulatører

	2013	2014 (Budget)	2015 (Budget)	2016 (Budget)	2017 (Budget)	2018 (Budget)	2019 (Budget)
Betalings­sats (kr. pr. kg)	6,10*	6,13*	6,22*	5,05	5,13*	5,20*	5,28*
Markedsført mængde (tons)	3.132	3.200**	3.200**	3.200**	3.200**	3.200**	3.200**
Indtægt fra markedsførte mængder (mio. kr.)	19,11	19,62	19,91	16,16	16,40	16,65	16,90
Om­kostninger pr. år ***	21,10*	19,40*	19,65*	15,57*	15,79*	16,01*	16,24*
Resultat for året (mio. kr.)	-1,99	0,22	0,26	0,59	0,61	0,64	0,66
Akkumuleret resultat over år (mio. kr.) ****	-3,17	-2,95	-2,69	-2,10	-1,48	-0,85	-0,19

* PL-reguleret (efter 2015 skønnet til 1,5 %)

** Skøn over markedsførte mængder

*** De offentlige omkostninger omfatter kompensation til kommunerne samt administrationsomkostninger hos SKAT og Miljøstyrelsen. Perioden 2013-15 inkluderer afbetaling på akkumuleret underskud

**** Resultatet for perioden 2009-13 er indregnet.

Da der er usikkerheder omkring indtægtsgrundlaget, herunder de markedsførte mængder, vil Miljøstyrelsen som hidtil følge den årlige balance i ordningen. Regeringen vil foreslå en ny betalings­satsregulering, hvis dette senere skulle vise sig nødvendigt for også fremadrettet at sikre en balance mellem indtægter og omkostninger i indsamlingsordningen.

Det tidligere oparbejdede underskud i ordningen for den kommunale indsamling nedbringes i perioden 2012-2015. Hvis betalings­satsens størrelse ikke ændres, må det forventes, at der fra 2016 vil blive oparbejdet et overskud i ordningen. Dette vil ikke være foreneligt med hensigten med producentansvaret, da

producenterne og importørerne af bærbare batterier og akkumulatorer alene skal finansiere den kommunale indsamling af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen.

Med den foreslåede ændring af betalings-satsen vil der fremadrettet være balance i ordningen for kommunal indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, således at producenterne og importørerne af bærbare batterier og akkumulatorer finansierer de reelle omkostninger til den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt til udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling.

Økonomisk balance i ordningen for den kommunale indsamling vil forudsætte, at betalings-satsen ændres pr. 1. januar 2016. Hertil kommer, at producenter og importører skal indberette markedsførte mængder bærbare batterier og akkumulatorer pr. kalenderår, jf. batteribekendtgørelsens § 11, stk. 1. Ændringer af betalings-satsen bør derfor af hensyn til både producenter/importører og myndigheder følge dette, således at betalings-satsen ændres i forbindelse med et årsskifte. Den nye betalings-sats foreslås derfor at skulle gælde for de bærbare batterier og akkumulatorer, der markedsføres fra 1. januar 2016, jf. lovforslagets § 3, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.1.

2.7. Beredskabsplaner og ændring af titelnoten

2.7.1. Gældende ret

Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (Seveso II-direktivet) har til formål at forebygge risikoen for større uheld med farlige stoffer fra visse virksomheder med oplag af potentielt farlige stoffer. Direktivet opstiller en række krav til virksomhederne og til myndighederne. For nogle risikovirksomheder indeholder direktivet bl.a. et krav om, at myndighederne bl.a. på baggrund af oplysninger, som virksomhederne tilvejebringer, skal udarbejde eksterne beredskabsplaner med bl.a. en beskrivelse af ansvarsfordeling og uheldsbegrænsende foranstaltninger. Offentligheden skal høres om eksterne beredskabsplaner i forbindelse med udarbejdelse og ajourføring.

Seveso II-direktivet er nu afløst af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (Seveso III-direktivet). Det nye Seveso III-direktiv, der skal være implementeret senest den 1. juni 2015, har som hovedformål at tilpasse direktivet til EU's nye regelsæt for klassificering mv. af kemikalier (CLP), at øge befolkningens adgang til information og stille klarere og mere detaljerede krav til sagsbehandlingen, tidsfrister mv. Seveso III-direktivet viderefører i stort omfang bestemmelserne fra Seveso II-direktivet, herunder bestemmelserne om eksterne beredskabsplaner, dog bl.a. med den tilføjelse, at relevante oplysninger fra de eksterne beredskabsplaner skal være permanent tilgængelige for offentligheden. I Danmark er Seveso II-direktivet gennemført ved flere regelsæt, herunder først og fremmest bekendtgørelse nr. 1666 af 14. december 2006 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (risikobekendtgørelsen), som er udstedt af miljøministeren med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven samt efter bemyndigelse i andre love under forskellige ministerområder. Risikobekendtgørelsen indeholder således også direktivets krav til udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende (herefter mineaffaldsdirektivet) har til formål at forebygge og i videst muligt omfang begrænse skadevirkningerne på miljøet og menneskers sundhed af håndtering af affald fra udvindingsindustrien.

Direktivet opstiller en række krav fra affaldsanlæggene (driftsherren) og til myndighederne. Blandt andet fremgår det af direktivets artikel 6, stk. 3, at den kompetente myndighed skal udarbejde en ekstern beredskabsplan med foranstaltninger, der skal træffes uden for anlægget i tilfælde af uheld.

Til brug for udarbejdelsen skal driftsherren i forbindelse med ansøgning om godkendelse udlevere de oplysninger, som myndigheden har brug for. I medfør af samme bestemmelses stk. 4 skal der gives den berørte offentlighed mulighed for på et tidligt tidspunkt at tage del i udarbejdelsen eller revurderingen af den eksterne beredskabsplan.

I Danmark er mineaffaldsdirektivet hovedsagligt gennemført i bekendtgørelse nr. 1150 af 28. november 2012 om håndtering af udvindingsaffald (mineaffaldsbekendtgørelsen), som er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven.

2.7.2. Lovforslaget

Det foreslås at ændre noten til lovens titel som konsekvens af det nye Seveso III-direktiv. De nye tiltag i Seveso III-direktivet forventes gennemført ved udstedelse af først og fremmest en ny risikobekendtgørelse med hjemmel i gældende bemyndigelser.

Det foreslås desuden at indføre en bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 35 d, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder, herunder om deres revurdering og ajourføring. Det vurderes at være hensigtsmæssigt med en specifik bemyndigelse i miljøbeskyttelsesloven for at skabe en sikker hjemmel for kravet om udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner på miljøområdet, herunder en bemyndigelse for ministeren til at angive hvem pligten skal påhvile. Tilsvarende hjemler vedrørende eksterne beredskabsplaner findes i beredskabsloven.

Bemyndigelsen tager i første omgang sigte på udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for virksomheder omfattet af risikobekendtgørelsen og mineaffaldsbekendtgørelsen. Sådanne regler er i dag fastsat med hjemmel i bl.a. lovens § 35. Reglerne har baggrund i EU-krav, jf. henholdsvis Seveso III-direktivet og mineaffaldsdirektivet, som omtalt under afsnit 2.7.1.

Bemyndigelsen vil imidlertid også kunne anvendes til at fastsætte regler om myndigheders udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner som følge af andre EU-regler, internationale konventioner eller nationale foranstaltninger.

Tilsvarende foreslås indsat en specifik hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 79 til at fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelse af de eksterne beredskabsplaner, herunder deres revurdering og ajourføring.

I forhold til risikovirksomheder vil de foreslåede nye bestemmelser i § 35 d og § 79 supplere den øvrige sektorlovgivning, bl.a. beredskabsloven, der ligeledes tjener som hjemmelsgrundlag for risikobekendtgørelsen.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1. Krav om obligatorisk digital kommunikation, jf. lov om miljøbidrag og godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler

Forslaget om obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med udbetaling af skrotningsgodtgørelse forventes at bidrage til en mere effektiv administration ved at forkorte sagsbehandlingstiden og medføre hurtigere udbetaling af godtgørelserne. Det er vurderet, at den samlede administration, som pt. hovedsagligt foretages af den private, eksterne administrator Miljøordning for Biler og Miljøstyrelsen, umiddelbart vil kunne reduceres med ca. 5.500 timer årligt ved en kombination af digitalisering og automatisk sagsbehandling. Effektiviseringsgevinsten vil hovedsageligt være hos Miljøordning for Biler.

De administrative omkostninger til skrotningsbidragsordningen finansieres via bilejernes miljøbidrag, der betales som en del af bilforsikringen, jf. skrotningsgodtgørelseslovens §§ 3-5. De administrative omkostninger for ordningen udgør i dag 5,6 mio. kr. pr. år til Miljøordning for Bilers administration. Endvidere har Miljøstyrelsen indtil 2013 fået overført 0,1 mio. kr. årligt til administrative omkostninger. Dette beløb har dog ikke dækket de reelle omkostninger til Miljøstyrelsens administration. Fra 2014 får Miljøstyrelsen derfor overført et beløb, der svarer til den reelle sagsbehandling, hvilket forventedes at være i størrelsesordenen 0,5 mio. kr. årligt. Fremover vurderes den samlede opgave for Miljøstyrelsen at være i

størrelsesordenen 0,7 mio. kr. I dette skøn indgår også den fremtidige klagesagsbehandling i Miljøstyrelsen og styrelsens tilsyn med ordningen som helhed.

Den samlede besparelse ved lovforslaget vurderes at udgøre ca. 4 mio. kr. årligt, når it-systemet er i drift.

Forslaget forventes at lette den statslige administration på området ved at overgå fra manuel og personlig sagsbehandling til digital sagsbehandling, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Der vil være engangsudgifter knyttet til etablering af it-system, implementering mv. Disse engangsudgifter, der skønnes at udgøre ca. 1 mio. kr., vil kunne finansieres indenfor ordningen. Der vil også fortsat skulle ydes vejledning til borgere og miljøbehandlere, hvilket skønnes at udgøre ca. ½-1 årsværk svarende til ½-1 mio. kr.

Fremadrettet skal omkostningerne ved godtgørelsesordningen fortsat finansieres via miljøbidraget.

Det påtænkte it-system forventes at kunne forenkle og forbedre kommunernes almindelige affalds- og virksomhedstilsyn, idet kommunerne kan trække oplysninger om, eksempelvis hvor mange biler en miljøbehandler har modtaget. Det vurderes endvidere, at det vil gøre kommunernes tilsyn mere effektivt, hvis kommunerne får adgang til oplysninger om miljøbehandlerens virksomhed, herunder hvilke biler virksomheden har modtaget, og hvornår disse er modtaget. Det er derfor hensigten, at kommunerne skal have adgang til disse oplysninger i it-systemet for at kunne udføre et effektivt tilsyn. Det vil derimod ikke være nødvendigt, at kommunerne får adgang til oplysninger om identiteten på sidst registrerede ejer.

Det forventes, at den foreslåede nye tilsynsforpligtelse for kommunerne vil betyde en marginal merudgift for kommunerne, der dog er fuldt finansieret af miljøbidraget. Kommunerne fører allerede tilsyn med bilskrotbekendtgørelsen og miljøbehandlerens miljøgodkendelse, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.5.1. Den foreslåede stikprøvekontrol skal kun omfatte et begrænset antal biler. Da det foreslås, at kommunerne skal udføre den del af stikprøvekontrollen, der kræver fysisk tilsyn, har Miljøstyrelsen forud for lovforslagets fremsættelse drøftet finansieringen heraf med kommunerne (KL).

Lovforslaget skønnes ikke at medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for regioner.

3.2. Krav om obligatorisk digital kommunikation, jf. lov om miljøbeskyttelse

Forslaget om automatisk sagsbehandling i forbindelse med administrationen af Affaldsregistret vil have positive administrative konsekvenser for staten, da det vil reducere den administration, som Miljøstyrelsen udfører. Forslaget forventes således at lette den statslige administration på området ved at overgå fra manuel og personlig sagsbehandling til digital sagsbehandling for visse typer af virksomheder. For de øvrige virksomheder, der fortsat skal have manuel og personlig sagsbehandling, vil der i kraft af kravet om obligatorisk digital kommunikation også kunne forventes administrative lettelser. Eksempelvis vil sagerne allerede være oprettet i journaliseringssystemet via it-systemet, og ansøgningerne forventes i kraft af it-systemet at være bedre oplyst fra ansøgningstidspunktet, end tilfældet er i dag.

Sagsbehandlingen vedrørende de afgørelser, der i første omgang er fundet egnede til at overgå til automatisk sagsbehandling, skønnes på sigt at udgøre 0,5 årsværk. Besparelsen indgår dog som en del af gebyrordningen for Affaldsregisteret og vil dermed ikke have nogen økonomiske konsekvenser for staten. Finansieringen af den nødvendige tilpasning af det nuværende it-system, som forventeligt beløber sig til ca. 0,5 mio. kr., vil ske inden for gebyrordningen.

Forslaget forventes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne eller kommunerne.

3.3. Batterier og akkumulatorer

Den foreslåede ændring forventes ikke i sig selv at medføre økonomiske eller administrative omkostninger for det offentlige, men vil blot bringe balance i den kommunale indsamlingsordning for bærbare batterier og akkumulatorer.

3.4. Beredskabsplaner og ændring af titelnoten

Henvisningen i miljøbeskyttelseslovens titel til Seveso III-direktivet og indsættelsen af nye hjemler i miljøbeskyttelsesloven for miljøministeren til at fastsætte regler om eksterne beredskabsplaner og om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelsen heraf vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regionerne og kommunerne.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

4.1. Forslagets bestemmelser vedrørende lov om miljøbidrag og godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler

Ved indførelse af obligatorisk digital kommunikation vil miljøbehandlerne skulle benytte en computer for at kunne søge om skrotningsgodtgørelse. Miljøstyrelsen vurderer dog, at de som altovervejende hovedregel allerede i dag er digitalt rustet til en selvbetjeningsløsning (virksomhederne har mindst én computer med netadgang til rådighed i virksomheden og kan betjene den).

For miljøbehandlerne vil den foreslåede ændring om digital kommunikation betyde administrative og økonomiske lettelser, idet deres tidsforbrug til håndtering af diverse papirdokumenter, fremsendelse af papirpost m.v. vil blive reduceret. Der er minimum 120.000 ansøgninger om skrotningsgodtgørelse om året på landsplan. Der forventes en gennemsnitlig besparelse på 10 minutter pr. sag. Det indebærer forventeligt erhvervsadministrative lettelser på minimum 20.000 timer om året. En så betydelig lettelse vil i sig selv også indebære positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da det vil medføre færre udgifter til administration.

De foreslåede ændringer vedrørende administratoren af godtgørelsesordningen samt den supplerende betingelse for udbetaling af godtgørelse forventes ikke at have nogen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den foreslåede ændring vedrørende kommunernes nye tilsynsforpligtelse forventes at medføre begrænsede administrative og økonomiske konsekvenser for miljøbehandlere. Konsekvenserne vil opstå, såfremt det køretøj, der ansøges om skrotningsgodtgørelse for, udtages til fysisk stikprøvekontrol, da miljøbehandlerne så skal opbevare bilen på virksomhedens areal i op til en uge. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.2. Denne pligt vil alene opstå i de meget begrænsede tilfælde, hvor miljøbehandleren benytter sig af muligheden for med samtykke fra ejeren at forsøge videresalg af bilen. Den foreslåede ændring forventes derfor ikke at medføre nævneværdige økonomiske eller administrative konsekvenser for hverken miljøbehandlerne eller erhvervslivet m.v. i øvrigt.

4.2. Krav om obligatorisk digital kommunikation, jf. lov om miljøbeskyttelse

Det er vurderingen, at brugerne af Affaldsregistret er digitalt parate. Det bemærkes i den sammenhæng, at virksomhederne allerede i dag er forpligtet til at anvende virk.dk i forbindelse med ansøgning om optagelse m.v. i Affaldsregistret.

Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse til indførelse af obligatorisk digital kommunikation og automatisk sagsbehandling for visse afgørelser om godkendelse og registrering i Affaldsregistret forventes at medføre ændringer i gebyrstrukturen for ordningen. Da gebyrer skal afspejle de reelle omkostninger ved administrationen, forventes det således, at de foreslåede ændringer generelt set vil føre til lavere gebyrer og dermed have positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Indførelsen af automatisk sagsbehandling for visse afgørelser om godkendelse og registrering i Affaldsregistret vil medføre en lettelse af erhvervslivets administrative byrde i forbindelse med anmodning om registrering. Miljøstyrelsen skønner, at der er ca. 200-300 nye godkendelser og registreringer om året i Affaldsregistret. Miljøstyrelsen skønner, at der vil være en administrativ besparelse på ca. ½ time pr. registrering for den enkelte virksomhed. Dette vil således medføre, at den samlede administrative lettelse for erhvervet udgør 100-150 timer om året. Da der således samlet set kun er tale om en ganske lille lettelse i administrationsomkostningerne for erhvervslivet, vil de positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet have et marginalt omfang.

4.3. Batterier og akkumulatorer

Den foreslåede ændring vil have positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da de økonomiske byrder vil blive lettet for producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer ved at betalings-satsen pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatorer til finansiering af den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer foreslås sat ned.

Der forventes en årlig markedsført mængde på 3.200 tons. Betalings-satsen i 2014 udgør i 2014 6,13 kr. pr. kg. Med en skønnet PL-regulering i 2015 og 2016 ville betalings-satsen i 2016 uden den foreslåede regulering blive 6,32 kr. pr. kg. Med den foreslåede nedsættelse af betalings-satsen vil betalings-satsen i 2016 med

skønnet PL-regulering kun være 5,05 kr. pr. kg. I 2016-tal vil den foreslåede ændring således give en forventet besparelse for erhvervslivet på ca. 4 mio. kr.

Den foreslåede ændring forventes ikke at have nogen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

4.4. Beredskabsplaner og ændring af titelnoten

Henvisningen i miljøbeskyttelseslovens titel til Seveso III-direktivet i stedet for Seveso II-direktivet og indsættelsen af nye hjemler i miljøbeskyttelsesloven for miljøministeren til at fastsætte regler om eksterne beredskabsplaner og om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelsen heraf vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. De administrative konsekvenser for borgerne

For så vidt angår den foreslåede bemyndigelsesbestemmelses udmøntning til i bekendtgørelsesform at fastsætte krav om obligatorisk digital kommunikation og indførelse af automatisk sagsbehandling for ansøgninger om udbetaling af skrotningsgodtgørelse i skrotningsgodtgørelsesloven, vil lovforslaget betyde en lille administrativ lettelse for den enkelte borger. Håndtering af diverse papirdokumenter og fremsendelse af papirpost i forbindelse med anmodning om skrotningsgodtgørelse vil således blive reduceret for de få borgere, der i dag selv indsender skrotningsattesten til Miljøordning for Biler.

Som udgangspunkt vil borgerne således skulle anvende NemID som dokumentation for identitet. Såfremt borgeren ikke ønsker at anvende denne løsning, forventes det, at der i selvbetjeningsløsningen kan indarbejdes et alternativ (formentlig anvendelse af kørekort som identifikationsdokument). Det forudsættes, at det skal være muligt med sikkerhed at kunne identificere, hvem der har indgivet ansøgningen samt at undgå omgåelse af reglerne.

Borgerne kan logge sig ind i selvbetjeningssystemet via miljøbehandlerens computer, når de har afleveret bilen, og søge om udbetaling af skrotningsgodtgørelse. Det er derfor ikke nødvendigt, at borgeren selv ejer en computer med netadgang, ligesom det er forventningen, at miljøbehandlerne bistår borgerne med afgivelse af de nødvendige oplysninger til it-systemet, hvis der er behov for det.

Lovforslaget har i øvrigt ingen administrative konsekvenser for borgerne og indeholder ikke hverken direkte eller indirekte ligestillingsmæssige konsekvenser.

6. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes samlet set ikke at have miljømæssige konsekvenser.

Dog forventes den påtænkte mulighed for miljøbehandlerne til med samtykke fra den sidst registrerede ejer at forsøge videresalg af bilen – i stedet for skrotning – at medvirke til affaldsforebyggelse og øget genbrug af biler og reservedele, idet bilernes og reservedelens levetid forlænges.

Henvisningen i miljøbeskyttelseslovens titel til Seveso III-direktivet i stedet for Seveso II-direktivet og indsættelsen af nye hjemler i miljøbeskyttelsesloven for miljøministeren til at fastsætte regler om eksterne beredskabsplaner og om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelsen heraf har ikke i sig selv miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget støtter op om allerede implementerede regler om udstedelse af skrotningsattester og indberetningskrav, der stammer fra ELV-direktivet (Direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer).

Forslaget om indførelse af obligatorisk digital kommunikation for ansøgninger om registrering af virksomheder i Affaldsregistret støtter op om allerede implementerede regler fra bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald.

Virksomheder, der håndterer affald, der ikke har mulighed for at benytte virk.dk, og som er etableret i et andet EU/EØS-land, og som permanent, midlertidigt eller lejlighedsvist udbyder tjenesteydelser i Danmark og ansøger om optagelse i Affaldsregistret, vil kunne anvende en digital løsning via Businessindenmark.dk., og forslaget vil dermed ikke være i strid med servicedirektivet.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder allerede bestemmelser, som gennemfører dele af batteridirektivet og hjemmel til at gennemføre de øvrige dele af batteridirektivet. Lovforslaget vil alene bringe balance i den finansiering af den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, som

producenterne og importørerne af de bærbare batterier og akkumulatører er ansvarlig for, og vurderes derfor at være i overensstemmelse med batteridirektivets rammer.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (Seveso II-direktivet) med senere ændringer. Seveso II-direktivet blev revideret i 2012, og med virkning fra 1. juni 2015 bliver det ophævet og erstattet med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (Seveso III-direktivet). Som konsekvens heraf indeholder forslaget en ændring af noten til miljøbeskyttelseslovens titel, således at denne med virkning fra 1. juni 2015 henviser til det nye direktiv.

De nye tiltag i Seveso III-direktivet forventes gennemført i Danmark ved indarbejdelse af dem først og fremmest i en ny risikobekendtgørelse, der bl.a. på grundlag af eksisterende hjemler i miljøbeskyttelsesloven, påtænkes udstedt inden 1. juni 2015, som er gennemførelsesfristen for Seveso III-direktivet.

Lovforslaget indeholder derudover ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

1.M.R.S Trading, 92-gruppen for bæredygtig udvikling, Advokatsamfundet, AffaldVarme Aarhus, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Alectia, Altos A/S, Aquacircle, Arbejdsbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverne, Asfaltindustrien, Astma-Allergi Forbundet, ATEA, Batteriforeningen, Bekæmpelsesmiddelrådet, BGORJ, Biodynamisk Forening, BL – Danmarks Almene Boliger, Brancheforeningen Danske Auto- & Overfladelakerere, Brancheforeningen for Biogas, Branchen Forbrugerelektronik (BFE), Brugtecomputere.dk, Bryggeriforeningen, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet, Byggesocietetet, Bygherreforeningen, Bæredygtigt landbrug, CO Industri, CONCITO, Coop Danmark, Copen Distribution, Copenhagen Ressource Institute, COWI, DAKOFA, DAKOFO, Danmarks Automobilforhandlere, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Landboudom, Danmarks Meteorologiske Institut, Danmarks Motorunion, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Statistik, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Akvakultur, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autogenbrug, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Computer Center A/S, Dansk Ejendomsrådgiverforening, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheforening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Juletræsdyrkerforening, Dansk Kennelklub, Den Danske Landinspektørforening, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Mode og Tekstil, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Planteværn, Dansk Renseriforening, Dansk Skovforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Krematoriers Landsforening, Danske Maritime, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Olieberedskabslagre, Danske Svineproducenter, Danske Vognmænd, DANVA, Datatilsynet, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, Århus Universitet, De danske bilimportører, De Danske Skytteforeninger (DGI), De Samvirkende Købmænd, Det Danske Fjerkræråd, Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet, Århus, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DHI, DI, Direct Hardware Supply, DONG Energy, DPA-System (Dansk Producentansvarssystem), Dropshop.dk, DTU-Aqua, Dækbranchens Miljøfond, Elretur, Emballageindustrien, Embedslægeforeningen, Energi- og olieforum, Energinet, EnviNa, Epoka A/S, ERP Danmark, Eurofins, Fagligt Fælles Forbund (3F), FDM (Forenede danske motorejere), Ferskvandsfiskeriforeningen, Finansrådet, Forbrugerrådet TÆNK, FORCE Technology, Foreningen af bioteknologiske industrier i Danmark, Foreningen af Danmarks Lak- og Farveindustri, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af Danske Varmforzinkere, Foreningen af Fabrikker & Importører af Elektriske Husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Fredningsnævnsformænd i Danmark og disses suppleanter, Foreningen af Kommunale Tekniske Chefer, Foreningen af miljø-, plan- og naturmedarbejdere i det offentlige (ENVINA), Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af vandværker i Danmark, Forsikring og Pension, Forsvarets Bygnings- og Etablisementstjeneste, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, Genvindingsindustrien (GI), GEUS, Godkendt Teknologisk Service (GTS), Grafisk Arbejdsgiverforening, Green Network, Greenpeace, Greentech Danmark, Greenwire.dk, Grønne Familier, HedeDanmark A/S, HK-Kommunals Miljøudvalg,

Horesta, Håndværksrådet, Inside Systems, Informationscenter for Miljø & Sundhed, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for Fødevarer- og Ressourceøkonomi, International Transport Danmark ITD, ISOBRO (Indsamlingsorganisationernes Brancheforening), Itbrugtsalg.dk, Kalk- og Teglværksforeningen, Kimbrer Computer A/S, KL, Kommunalteknisk Chefforening (KTC), KORA - Det Nationale Institut for Kommuner og Regioners Analyse og Forskning, Kræftens Bekæmpelse, KU Life, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen for Gylderamte, Landsforeningen af danske fåreavlere, Landsforeningen af danske mælkeproducenter, Landsorganisationen i Danmark (LO), LeoPharma, Lyskildebranchens WEEE Forening (LWF), Lægeforeningen, Lægemiddelindustrien, Marine Ingredients, Mejeriforeningen, Miljøbevægelsen NOAH, Miljøstyrelsens Referencelaboratorium, Natur og Ungdom, National Center for Miljø og Energi, Nord Group, Nordic Computer, Novozymes, Oil Gas Denmark, Parcelhusejernes Landsforening, Plastindustrien, Rambøll Danmark, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Refurb ApS, RENE, RenoSam, Returbat, Rigspolitichefen, Rigsrevisionen, RUC, Skovdyrkerforeningerne, Småskovsforeningen Danmark, Spildevandsteknisk Forening, SPT, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Tellus Remarketing ApS, Tier1Asset A/S, Uniscrap, Veltek, Videnscentret for Landbrug, WWF Verdensnaturfonden og Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommune og regioner	<p><i>Skrotningsgodtgørelse</i> 5.500 timer årligt sparet hos Miljøordning for biler. Fortsat udgifter til vejledning af borgere og miljøbehandlere ca. ½-1 årsværk svarende til ½-1 mio. kr. Forventet samlet årlig besparelse 4 mio. kr.</p> <p><i>Affaldsregistret</i> 0,5 årsværk sparet hos Miljøstyrelsen, der dog indgår som en del af gebyrordningen.</p> <p><i>Batterier og akkumulatorer</i> Ingen.</p> <p><i>Beredskabsplaner og ændring af titelnoten</i> Ingen.</p>	<p><i>Skrotningsgodtgørelse</i> Udgifter (ca. 1 mio. kr.) til et it-system, der finansieres via miljøbidraget. Marginal merudgift til kommunernes nye tilsyn, som dog er fuldt finansieret af miljøbidraget. Den samlede sagsbehandling hos Miljøstyrelsen forventes på baggrund af nye opgaver at sige fra 0,5 mio. kr. til 0,7 mio. kr.</p> <p><i>Affaldsregistret</i> Udgifter til tilpasning af it-systemet for Affaldsregistret (ca. 0,5 mio. kr.), der afholdes inden for Affaldsregistrets ramme.</p> <p><i>Batterier og akkumulatorer</i> Ingen.</p> <p><i>Beredskabsplaner og ændring af titelnoten</i> Ingen.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommune og regioner	<p><i>Skrotningsgodtgørelse</i> Kommunerne forventes at kunne udføre deres eksisterende tilsynsopgaver mere effektivt og målrettet pga. adgang til bedre</p>	<p><i>Skrotningsgodtgørelse</i> Kommunerne pålægges en ny mindre tilsynsforpligtelse.</p>

	<p>data</p> <p><i>Affaldsregistret</i> Lettelse af den statslige administration ved at overgå fra manuel og personlig til digital sagsbehandling. Digital kommunikation forventes at lette administrationen af alle registreringssager i Affaldsregistret.</p> <p><i>Batterier og akkumulatorer</i> Ingen.</p> <p><i>Beredskabsplaner og ændring af titelnoten</i> Ingen.</p>	<p><i>Affaldsregistret</i> Ingen.</p> <p><i>Batterier og akkumulatorer</i> Ingen.</p> <p><i>Beredskabsplaner og ændring af titelnoten</i> Ingen.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p><i>Skrotningsgodtgørelse</i> De erhvervsadministrative lettelse forventes at medføre en økonomisk gevinst for erhvervslivet i form af færre udgifter til administration.</p> <p><i>Affaldsregistret</i> Det forventes, at lovforslaget vil medføre, at gebyrerne forbundet med Affaldsregistret vil blive lavere.</p> <p><i>Batterier og akkumulatorer</i> De økonomiske byrder vil blive lettet for producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer ved at betalingsatsen pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatorer til finansiering af den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer foreslås sat ned med samlet ca. 4 mio. kr. årligt.</p> <p><i>Beredskabsplaner og ændring af titelnoten</i> Ingen.</p>	<p><i>Skrotningsgodtgørelse</i> Kommunernes nye tilsynsforpligtelse kan betyde, at miljøbehandleren ved en stikprøvekontrol pålægges ufrivilligt at opbevare skrotbilen i op til en uge på sin virksomhed.</p> <p><i>Affaldsregistret</i> Ingen.</p> <p><i>Batterier og akkumulatorer</i> Ingen.</p> <p><i>Beredskabsplaner og ændring af titelnoten</i> Ingen.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p><i>Skrotningsgodtgørelse</i> 20.000 timer færre årligt.</p>	<p><i>Skrotningsgodtgørelse</i> Kommunernes nye tilsynsforpligtelse kan betyde, at</p>

	<p>Ift. miljøbehandlerens lovpligtige årlige indberetning forventes der en administrativ lettelse på gns. 3 timer pr. miljøbehandler, hvilket samlet medfører en lettelse på ca. 660 timer.</p> <p><i>Affaldsregistret</i> 100-150 timer færre årligt</p> <p><i>Batterier og akkumulatorer</i> Ingen.</p> <p><i>Beredskabsplaner og ændring af titelnoten</i> Ingen.</p>	<p>miljøbehandleren ved en stikprøvekontrol pålægges ufrivilligt at opbevare skrotbilen i op til en uge på sin virksomhed.</p> <p><i>Affaldsregistret</i> Ingen.</p> <p><i>Batterier og akkumulatorer</i> Ingen.</p> <p><i>Beredskabsplaner og ændring af titelnoten</i> Ingen.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	<p><i>Skrotningsgodtgørelse</i> Hurtigere og kortere sagsbehandling. En marginal lettelse for de få borgere, der i dag selv indsender skrotningsattesten til Miljøordning for biler.</p> <p><i>Affaldsregistret</i> Ingen.</p> <p><i>Batterier og akkumulatorer</i> Ingen.</p> <p><i>Beredskabsplaner og ændring af titelnoten</i> Ingen.</p> <p>Lovforslaget medfører samlet set hverken direkte eller indirekte ligestillingsmæssige konsekvenser.</p>	
Miljømæssige konsekvenser	<p><i>Skrotningsgodtgørelse</i></p> <p>Den nye mulighed for at forsøge videresalg i en 2 måneders periode forventes at bidrage til affaldsforebyggelse.</p> <p><i>Affaldsregistret</i> Ingen.</p> <p><i>Batterier og akkumulatorer</i> Ingen.</p> <p><i>Beredskabsplaner og ændring af titelnoten</i> Ingen.</p>	<p><i>Skrotningsgodtgørelse</i> Ingen</p> <p><i>Affaldsregistret</i> Ingen.</p> <p><i>Batterier og akkumulatorer</i> Ingen.</p> <p><i>Beredskabsplaner og ændring af titelnoten</i> Ingen.</p>
Forholdet til EU-retten	<p><i>Skrotningsgodtgørelse</i> Lovforslaget implementerer ikke nye EU-regler, men støtter op om allerede implementerede regler om udstedelse af skrotningsattester og</p>	

	<p>indberetningskrav fra ELV-direktivet (Direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer).</p> <p><i>Affaldsregistret</i> Lovforslaget implementerer ikke nye EU-regler, men støtter op om allerede implementerede regler fra Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald. Virksomheder, der håndterer affald, og som ikke har mulighed for at benytte virk.dk, og som er etableret i et andet EU/EØS-land, og som permanent, midlertidigt eller lejlighedsvist udbyder tjenesteydelser i Danmark og ansøger om optagelse i Affaldsregistret, vil kunne anvende en digital løsning via Businessindenmark.dk.</p> <p><i>Batterier og akkumulatorer</i> Lovforslaget er i overensstemmelse med batteridirektivet.</p> <p><i>Beredskabsplaner og ændring af titelnoten</i> Lovforslaget indeholder en bestemmelse, der tilføjer Seveso III-direktivet til lovens titelnote.</p>
--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at politiet eller kommunen skal kunne opnå skrotningsgodtgørelse ved indlevering af en herreløs bil til affaldshåndtering, uanset om ejeren af bilen har opnået godtgørelse for registreringsafgiften, eller bilen har været indregistreret i et andet land efter afmeldelsen fra Køretøjsregistret. Med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås, at der i skrotningsgodtgørelseslovens § 6, stk. 5, indføres to nye, supplerende betingelser for udbetaling af godtgørelse for en bil. Disse betingelser medfører, at der som noget nyt ikke kan opnås skrotningsgodtgørelse for en bil, for hvilken der er opnået godtgørelse af registreringsafgiften hos SKAT, jf. registreringsafgiftslovens § 7 b, eller som efter afmeldelsen fra Køretøjsregistret i Danmark har været indregistreret i et andet land. Det vurderes imidlertid ikke hensigtsmæssigt, at disse nye, supplerende betingelser skal omfatte herreløse biler, der afleveres af kommunen eller politiet til affaldshåndtering. Dette skyldes, at der kan forekomme tilfælde, hvor biler formelt er udført af Danmark, uden at dette er sket fysisk, og hvor disse biler efterfølgende henstilles i Danmark som herreløse. I disse tilfælde bør kommune eller politi kunne opnå godtgørelsen, som kan dække omkostningerne forbundet med håndteringen af disse biler. Det foreslås derfor, at de påtænkte, nye, supplerende betingelser ikke skal gælde, hvis det er politiet eller kommunen, der indleverer en herreløs bil til affaldshåndtering.

Til nr. 2

Ejeren af en bil, som kommunen har bragt til skrotning og fået skrotningsgodtgørelse for, har efter den gældende bestemmelse i § 6, stk. 3, krav på, at kommunen udbetaler godtgørelsen med fradrag af udgifter til opbevaring, transport og affaldsbehandling i op til 1 år fra udbetalingen af godtgørelsen til kommunen.

Det foreslås, at ejeren af en bil, som kommunen har fået udbetalt skrotningsgodtgørelse for, ikke skal kunne kræve godtgørelsen fra kommunen, hvis ikke ejeren og bilen opfylder samtlige betingelser i § 6, stk. 5.

Til nr. 3

Det foreslås, at "Centralregisteret for Motorkøretøjer" ændres til "Køretøjsregistret" som konsekvens af, at registret nu benævnes "Køretøjsregisteret", jf. lovbekendtgørelse nr. 16 af 9. januar 2013. Den foreslåede ændring af bestemmelsen er i øvrigt en konsekvens af, at det foreslås at indsætte to nye numre i bestemmelsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 4.

Til nr. 4

Det foreslås, at der indføres to nye, supplerende betingelser for, at der kan ydes godtgørelse i forbindelse med indlevering af en bil til affaldshåndtering. Det foreslås således, at ejeren af en bil ikke kan få godtgørelse i forbindelse med skrotning og ophugning af biler, hvis der er opnået godtgørelse af registreringsafgiften hos SKAT, jf. registreringsafgiftslovens § 7 b. Godtgørelse kan efter forslaget heller ikke ydes, hvis bilen efter afmeldelsen fra Køretøjsregistret har været indregistreret i et andet land.

Formålet hermed er at sikre, at godtgørelsesordningen ikke kan anvendes til at udbetale godtgørelse for biler, der på det tidspunkt, hvor bilen bliver til affald, ikke har noget tilhørsforhold til Danmark. Den oprindelige intention med at indføre ordningen var at skabe incitament til, at bilejere i Danmark afleverer deres udtjente biler til autoriserede miljøbehandlere og modvirke henstilling af udtjente biler. Der udføres årligt op mod 100.000 biler fra Danmark, hvis disse efterfølgende skulle have ret til at oppebære skrotningsgodtgørelse, ville det betyde et stort underskud i ordningen med de nuværende satser.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.

Til nr. 5

Det foreslås med *stk. 1* at miljøministeren som noget nyt får bemyndigelse til at fastsætte regler om, at kommunikation til og fra den administrator, der er udpeget til at forestå administrationen af godtgørelsesordningen, skal foregå digitalt, og hvordan denne digitale kommunikation skal foregå, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og skemaer, digital signatur i forbindelse med ansøgninger og afgørelser om udbetaling af godtgørelse i forbindelse med skrotning og ophugning af biler.

Det er hensigten at udvikle et it-system, der skal fungere som ansøgningsportal med tilhørende vejledning til brugerne om, hvordan systemet fungerer, samt hvilke oplysninger der er nødvendige for at opnå godtgørelsesudbetaling. It-systemet skal samtidig ud fra ansøgernes indtastede oplysninger samt ved et direkte træk fra Køretøjsregistret, der administreres af SKAT, kunne afgøre, hvorvidt betingelserne er opfyldt for udbetaling af godtgørelse. Såfremt betingelserne er opfyldt, skal it-systemet sørge for automatisk udbetaling til ansøgernes Nemkonto. I de tilfælde hvor miljøbehandleren har opnået transporterklæring i ansøgerens ret til godtgørelsen, skal udbetalingen ske direkte til miljøbehandleren. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis miljøbehandleren har udbetalt pengene kontant til ansøgeren i forbindelse med, at miljøbehandleren med samtykke fra bilejeren har forsøgt at sælge bilen indenfor to måneder.

Udgangspunktet vil være, at borgeren skal anvende NemID i forbindelse med tastningen i selvbetjeningssystemet. Det er tanken, at der vil være mulighed for alternativ identifikation, f.eks. i form af kopi af kørekort, såfremt borgeren ikke ønsker at anvende NemID. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.

Det forudsættes, at forvaltnings- og offentlighedsloven overholdes ved anvendelse af det påtænkte it-system, herunder mulighed for partsrepræsentation og partshøring ved negative afgørelser. Det forudsættes også, at persondataloven og tavshedspligt i henhold til forvaltnings- og offentlighedsloven overholdes ved anvendelse af det påtænkte it-system, navnlig at uvedkommende ikke kan få adgang til personoplysninger.

Retsvirkningen af at borgere og virksomheder ikke anvender de krævede it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur, vil være, at oplysningerne/ansøgningerne ikke anses som modtaget, medmindre der er opnået en dispensation.

Hvis ansøgninger eller oplysninger indsendes i strid med de fastsatte krav om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur, eksempelvis pr. brev, følger det af myndighedernes almindelige forvaltningsretlige vejledningspligt, at myndigheden (eller administratoren) må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne måde.

De nærmere regler for anvendelse af digital kommunikation, bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur m.v., vil blive fastsat i bekendtgørelse og vejledning.

Der er behov for, at der sker videregivelse og udveksling af oplysninger, der findes i det eller de digitale systemer. Bl.a. er der behov for, at Miljøstyrelsen kan indhente oplysninger fra Centralregisteret for Motorkøretøjer (nu Køretøjsregistret), der administreres af SKAT, til brug for identifikation af sidst registrerede ejer. I de tilfælde, hvor sagerne kan afgøres automatisk, således at der umiddelbart kan ske udbetaling af godtgørelse, er det ikke intentionen, at den eksterne administrator skal kunne trække oplysninger om de bilejere, der afleverer udtjente biler. I de sager, der overgår til manuel sagsbehandling, er det nødvendigt, at den eksterne administrator får viden om, hvem der anmoder om skrotningsgodtgørelse, og hvilke biler de anmoder for.

Der vil endvidere være behov for, at kommunerne kan få adgang til oplysningerne i de digitale systemer til brug for udførelsen af de nye tilsynsopgaver, der samtidig foreslås med lovforslaget. Denne adgang vil i øvrigt styrke kommunernes tilsyn med miljøbehandlerne efter miljøbeskyttelsesloven, idet det er intentionen, at kommunen vil kunne trække oplysninger i systemet om, hvor mange biler miljøbehandleren har modtaget. Eftersom de biler, der modtages, bevirker, at der sker et træk af oplysninger fra Køretøjsregistret, er det intentionen, at systemet kan beregne, hvilke mængder affald en miljøbehandler har modtaget, f.eks. opdelt på metal, væsker mm. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 9.

Videregivelse og udveksling af oplysninger vil skulle ske indenfor rammerne af persondataloven og forvaltningsloven. Det følger af forvaltningslovens § 31, at en forvaltningsmyndighed, i det omfang den er berettiget til at videregive en oplysning, skal videregive den på begæring af en anden forvaltningsmyndighed, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk.* 2, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen. Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af den foreslåede, nye bestemmelse i *stk.* 1. Bestemmelsen vil have betydning for beregning af, hvornår eventuelle tidsfrister begynder at løbe, f.eks. fastsatte frister for fremsendelse af yderligere oplysninger til brug for sagsbehandlingen eller starttidspunktet for beregning af klagefristen. Udtrykket ”digital meddelelse” henviser her til en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse.

Det foreslås i henhold til sædvanlig praksis herfor, at en meddelelse skal anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen, dvs. fra det tidspunkt, hvor adressaten har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Kan modtagelsestidspunktet for en meddelelse til myndighederne ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme borgeren til skade, såfremt oplysningerne modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til nr. 6

Det foreslås som noget nyt, at afgørelser om udbetaling af skrotningsgodtgørelser skal kunne påklages til miljøministeren. Efter de gældende regler har administrator ikke kompetence til at meddele afslag eller til at afgøre tvivlsspørgsmål. Sådanne sager skal efter gældende regler afgøres af miljøministeren (Miljøstyrelsen efter delegation). Fremover vil afgørelser blive truffet enten ved automatisk sagsbehandling eller ved afgørelser truffet manuelt af administrator. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.2. Miljøministerens kompetence forventes delegeret til Miljøstyrelsen med hjemmel i den gældende bestemmelse i § 8 a, stk. 1, og klage over Miljøstyrelsens afgørelse vil blive afskåret med hjemmel i den gældende bestemmelse i § 8 a, stk. 2. Det foreslås endvidere, at klageberettiget er afgørelsens adressat, at klagefristen fastsættes til 4 uger, og at klage skal indgives skriftligt til miljøministeren.

Kommunikation mellem borgere, virksomheder og de relevante myndigheder i forbindelse med klagesager kan ske digitalt, men der stilles ikke krav herom.

Til nr. 7

Det foreslås som noget nyt, at ministeren med bestemmelsen i § 8 b bemyndiges til at delegere tilsynsopgaver i forbindelse med skrotningsgodtgørelsesloven til kommunalbestyrelsen.

Det er intentionen, at bemyndigelsen udnyttes til at fastsætte regler om, at kommunerne skal udføre et begrænset antal stikprøvekontroller, som udgangspunkt op til 100 om året. Antallet vil dog løbende blive justeret ud fra en risikovurdering.

Stikprøvekontrollerne skal styrke kontrollen med, at bilerne faktisk bliver skrottet i overensstemmelse med de oplysninger, der afgives i det digitale system.

Denne kontrol bliver navnlig vigtig i forbindelse med, at der – ligeledes på bekendtgørelsesniveau - forventes at blive givet mulighed for, at miljøbehandleren med ejerens samtykke kan forsøge at videresælge bilen i en periode på op til 2 måneder i stedet for at skrotte den øjeblikkeligt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.2.

I konsekvens af den foreslåede nye tilsynsbestemmelse foreslås det endvidere med bestemmelsen i § 8 c, at kommunalbestyrelsen eller personer, der af denne er bemyndiget hertil, har adgang til ejendomme og transportmidler uden retskendelse. Da der ikke er behov for adgang til bygninger, idet bilerne ved tilsynet kan placeres på udendørs areal, giver bestemmelsen alene adgang til udendørs arealer. Det er endvidere en betingelse, at der forevises legitimation.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at fodnoten til miljøbeskyttelseslovens titel ændres, så det kommer til at fremgå, at loven implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF. Samtidig ophæves samme sted henvisningen til Rådets direktiv 96/82/EF. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.7.1.

Til nr. 2

Den gældende § 9 u, stk. 2, fastsætter, at producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling. Betalingen blev i 2012 fastsat til 6,00 kr. pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatorer. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte betalingssats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste ørebeløb. Betalingssatsen udgør med den årlige pris- og lønregulering 6,13 kr. i 2014.

Bestemmelsen implementerer batteridirektivets art. 16, stk. 1, litra a, som foreskriver, at producenter, importører eller tredjemænd, der handler på deres vegne, skal finansiere alle nettoomkostninger i forbindelse med indsamling, behandling og genvinding af alle udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.1.

Det foreslås at nedsætte betalingssatsen fra de nuværende 6,00 kr. til 5,05 kr. pr. markedsførte kg bærbare batterier og akkumulatorer. Dette vil fremover sikre balance i ordningen for den kommunale indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer. Betalingssatsen vil fortsat årligt pr. 1. januar blive pris- og lønreguleret med den af Finansministeriet fastsatte betalingssats for det generelle pris- og lønindeks afrundet opad til det nærmeste hele ørebeløb.

Med den foreslåede ændring af betalingssatsen vil der fremadrettet være balance i ordningen for kommunal indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, således at producenterne og importørerne af bærbare batterier og akkumulatorer finansierer de reelle omkostninger til den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt til udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling. Hvis betalingssatsens størrelse ikke ændres, må det derfor forventes, at der vil blive oparbejdet et overskud i ordningen. Dette vil ikke være foreneligt med hensigten med producentansvaret, da producenterne og importørerne af bærbare batterier og akkumulatorer alene skal finansiere den kommunale indsamling af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen.

Økonomisk balance i ordningen for den kommunale indsamling vil forudsætte, at betalingssatsen ændres pr. 1. januar 2016. Hertil kommer, at producenter og importører skal indberette markedsførte mængder bærbare batterier og akkumulatorer pr. kalenderår, jf. § 11, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1186 af 7. december 2009 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer (batteribekendtgørelsen). Ændringer af betalingssatsen bør derfor af hensyn til både producenter/importører og myndigheder følge dette, således at betalingssatsen ændres i forbindelse med et årsskifte. Den nye betalingssats foreslås derfor at skulle gælde for de bærbare batterier og akkumulatorer, der markedsføres fra 1. januar 2016, jf. lovforslagets § 3, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.

Til nr. 3

Med forslaget til ny § 35 d foreslås en udtrykkelig bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler om myndighedens udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder. Det vurderes at være hensigtsmæssigt med en specifik bemyndigelse i miljøbeskyttelsesloven for regler med krav om udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner på miljøområdet, herunder en bemyndigelse for ministeren til at angive hvem pligten skal påhvile.

Dette gælder i første omgang for regler om udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for virksomheder omfattet af risikobekendtgørelsen og mineaffaldsbekendtgørelsen. Sådanne regler er i dag fastsat med hjemmel i bl.a. lovens § 35. Reglerne har baggrund i EU-krav, jf. henholdsvis Seveso III-direktivet og mineaffaldsdirektivet.

Bemyndigelsen vil imidlertid også kunne anvendes til at fastsætte regler om myndighedens udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner som følge af andre EU-regler, internationale konventioner eller nationale foranstaltninger.

De eksterne beredskabsplaner omhandler bl.a. hvilke foranstaltninger der skal træffes uden for virksomheden, anlægget eller indretningen i tilfælde af et uheld og har bl.a. til formål at beskytte mennesker og miljø mod skader og, hvis skaden er sket, at begrænse følgerne heraf og sikre genopretning af miljøet samt at give myndigheder og offentligheden de nødvendige oplysninger.

I dag påhviler forpligtelsen kommunalbestyrelsen på risikobekendtgørelsens område, mens den på mineaffaldsbekendtgørelsens område påhviler godkendelsesmyndigheden, dvs. den myndighed som er den kompetente til at udstede den relevante miljøgodkendelse.

Der kan med hjemmel i den foreslåede bestemmelse fastsættes regler, der vedrører såvel udarbejdelse af nye eksterne beredskabsplaner og ajourføring og revurdering af allerede eksisterende planer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7.2.

Til nr. 4

Det foreslås at ophæve § 45 a. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der skal indsættes en henvisning til kapitel 6 ind i § 79, stk. 1, nr. 6. Der er hjemmel i § 45 a til, at ministeren kan fastsætte regler for, hvordan dokumentation, anmeldelser og oplysninger om affald i henhold til kapitel 6 skal foretages, og der er specifikt i bemærkningerne taget stilling til, at det bl.a. betyder, at der skal indberettes på ”edb-læsbart medie”, dvs. digitalt. § 45 a er bl.a. anvendt som hjemmel for krav til indberetning til Affaldsdatasystemet og miljøbehandlere af bilers indberetning efter bilskrotbekendtgørelsen. Det er intentionen, at den foreslåede indsættelse af kapitel 6 i § 79, stk. 1, nr. 6, skal bevare og udvide de eksisterende anvendelsesmuligheder af § 45 a. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 8.

Til nr. 5

Det foreslås at slette ”herunder formen herfor” i § 45 d, stk. 2. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det foreslås at indsætte et nyt nr. 9 i § 79, stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 9.

Til nr. 6

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 2 i lovens § 79. Den foreslåede bestemmelse er en udtrykkelig bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om offentlighedens inddragelse i forbindelse med udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder, jf. den foreslåede nye bestemmelse i § 35 d. Dette gælder i første omgang for regler om offentlighedens inddragelse i forbindelse med udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for virksomheder omfattet af risikobekendtgørelsen og mineaffaldsbekendtgørelsen. Reglerne har baggrund i EU-krav, jf. henholdsvis Seveso III-direktivet og mineaffaldsdirektivet. Af disse direktiver fremgår bl.a., at inddragelsen primært skal ske ved, at den berørte offentlighed skal høres i forbindelse med planernes udarbejdelse, og i visse tilfælde når planerne ændres.

Reglerne om offentlighedens inddragelse er i dag fastsat med hjemmel i bl.a. miljøbeskyttelseslovens §§ 35 og 79, stk. 1 og 3.

Bemyndigelsen vil også kunne anvendes til at fastsætte regler om offentlighedens inddragelse i udarbejdelsen af andre eksterne beredskabsplaner som følge af andre EU-regler, internationale konventioner eller nationale foranstaltninger.

Det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse skal omfatte offentlighedens inddragelse i udarbejdelsen af såvel nye eksterne beredskabsplaner som ajourføring og revurdering af allerede eksisterende planer.

Til nr. 7

Det foreslås som noget nyt, at ministeren med bestemmelsen i § 8 b bemyndiges til at delegere tilsynsopgaver i forbindelse med skrotningsgodtgørelsesloven til kommunalbestyrelsen.

Det er intentionen, at bemyndigelsen udnyttes til at fastsætte regler om, at kommunerne skal udføre et begrænset antal stikprøvekontroller, som udgangspunkt op til 100 om året. Antallet vil dog løbende blive justeret ud fra en risikovurdering.

Stikprøvekontrollerne skal styrke kontrollen med, at bilerne faktisk bliver skrottet i overensstemmelse med de oplysninger, der afgives i det digitale system.

Denne kontrol bliver navnlig vigtig i forbindelse med, at der – ligeledes på bekendtgørelsesniveau - forventes at blive givet mulighed for, at miljøbehandleren med ejerens samtykke kan forsøge at videresælge bilen i en periode på op til 2 måneder i stedet for at skrotte den øjeblikkeligt.

Tilsynet vil skulle gennemføres med respekt af retssikkerhedslovens regler.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.2.

I konsekvens af den foreslåede nye tilsynsbestemmelse foreslås det endvidere med bestemmelsen i § 8 c, stk. 1, at kommunalbestyrelsen eller personer, der af denne er bemyndiget hertil, har adgang til ejendomme og transportmidler uden retskendelse. Bestemmelsen giver imidlertid ikke mulighed for at undersøge eller

beslaglægge breve og andre papirer, idet kommunalbestyrelsens opgaver med forslaget afsluttes med at indtaste resultatet af tilsynet i it-systemet. Evt. opfølgning og håndhævelse vil således ligesom i dag påhvile Miljøstyrelsen. Det er endvidere en betingelse, at der forevises legitimation. Af *stk.2* fremgår, at der ikke uden retskendelse er adgang til bygninger, eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse.

Til nr. 8

Det foreslås at indsætte henvisning til kapitel 6 i opremsningen i § 79 b, *stk. 1*. Forslaget medfører, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, for indberetninger i relation til kapitel 6 i miljøbeskyttelsesloven. Bestemmelsen erstatter og udvider den foreslåede ophævede bestemmelse i § 45 a og omfatter som hidtil dokumentation, anmeldelser af og oplysninger om affald, herunder materialer til genanvendelse, efter lovens kapitel 6. Bl.a. indebærer den foreslåede bestemmelse, at virksomheden ligeledes er forpligtet til at modtage kommunikation digitalt fra myndigheden, herunder i et særligt digitalt system.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 7, der indeholder en mere generel beskrivelse af reglerne i § 79 b.

Til nr. 9

Det foreslås, at den gældende bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, udvides til at omfatte tilmelding og indberetning til Affaldsregistret i medfør af regler udstedt efter § 45 d, *stk. 2*. Bestemmelsen udvider den adgang, der eksisterer i dag i § 45 d, *stk. 2*, til at fastsætte regler om formen ved tilmelding og indberetning til registret. Bl.a. indebærer den foreslåede bestemmelse, at virksomheden ligeledes er forpligtet til at modtage kommunikation digitalt fra myndigheden, herunder i et særligt digitalt system.

For så vidt angår indberetning til Affaldsregistret, vil det betyde, at myndigheden vil agere, som om indberetningen ikke er modtaget, og vil foretage den fornødne håndhævelse, hvis en indberetning ikke sker digitalt efter de herom gældende regler. De sanktioner, der i dag er knyttet til manglende indberetning, vil således finde anvendelse ved manglende digital indberetning. Med indberetning forstås f.eks. meddelelse af oplysninger om ændringer i virksomhedens miljøgodkendelse. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 7 ovenfor.

Til nr. 10

Bestemmelsen vedrører kommunikation med myndigheder om forhold, omfattet af *stk. 1*. Den foreslåede bestemmelse er en konsekvensrettelse som følge af de foreslåede yderligere numre i bestemmelsen, jf. ovenfor bemærkningerne til nr. 7, 8 og 9.

Til nr. 11

Den foreslåede bestemmelse vil bemyndige ministeren til at kunne fastsætte regler om, at betaling af gebyrer i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 88, *stk. 1*, skal ske digitalt.

Bemyndigelsen påtænkes for tiden anvendt til at fastsætte regler om, at gebyret for godkendelse som indsamlingsvirksomhed, registrering i Affaldsregistret og det årlige gebyr for at være registreret i Affaldsregistret, jf. for tiden § 23 i bekendtgørelse nr. 1305 om Affaldsregistret og om godkendelse som

indsamlingsvirksomhed af 17. december 2012, skal ske elektronisk. Ved elektronisk betaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingservice eller lignende.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3.

Til § 3

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. marts 2015, jf. dog de foreslåede stk. 2 og 3.

Til stk. 2

Det foreslås, at § 1, nr. 6, der vedrører ophævelse af den hidtidige begrænsning i den udpegede administrators kompetence til at træffe afgørelse om skrotningsgodtgørelse, således at alle afgørelser skal træffes af administrator, uanset at der er tale om afslag eller sager, hvor der opstår tvivlsspørgsmål, skal sættes i kraft af miljøministeren. Når den hidtidige begrænsning i den udpegede administrators kompetence til at træffe afgørelse om skrotningsgodtgørelse ophæves, indføres der til gengæld en klageadgang. Da det forudsættes, at der er sket en nyudpegning af administrator i lyset af det påtænkte nye system, og at it-systemet er i drift, foreslås det, at det overlades til miljøministeren at fastsætte tidspunktet for ikrafttræden af denne bestemmelse.

Til stk. 3

Det foreslås, at lovforslagets § 2 nr. 1, der ændrer noten til miljøbeskyttelseslovens titel, således at noten henviser til Seveso III-direktivet i stedet for Seveso II-direktivet, først træder i kraft den 1. juni 2015, hvilket er den dato som Seveso III-direktivet angiver som datoen, hvorefter direktivets bestemmelser skal være implementeret i medlemslandene.

Til stk. 4

Det foreslås, at lovforslagets § 2, nr. 2, der vedrører ændring af betalingssatsen for markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer, træder i kraft den 1. januar 2016. Forslaget om det senere ikrafttrædelsestidspunkt skyldes, at producenter og importører skal indberette markedsførte mængder bærbare batterier og akkumulatorer pr. kalenderår, jf. batteribekendtgørelsens § 11, stk. 1. Ændringer af betalingssatsen bør derfor af hensyn til både producenter/importører og myndigheder følge dette, således at betalingssatsen ændres i forbindelse med et årsskifte. Derudover vil økonomisk balance i ordningen for den kommunale indsamling forudsætte, at betalingssatsen ændres pr. 1. januar 2016.

Den nye betalingssats foreslås derfor at skulle gælde for de bærbare batterier og akkumulatorer, der markedsføres fra 1. januar 2016.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 2, og de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering	Lovforslaget
<i>Lov om miljøbidrag, godtgørelse og skrotningsbidrag i forbindelse med ophugning og skrotning af biler</i>	
<p>§ 6.---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Der ydes endvidere efter anmodning en godtgørelse til politi og kommuner, som efter retmæssig fjernelse eller konfiSKATion indleverer motorkøretøjer omfattet af § 2 til affaldshåndtering.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ejeren af en bil har i op til 1 år fra udbetalingen af godtgørelsen til kommunen, jf. stk. 2, krav på, at kommunen udbetaler godtgørelsen med fradrag af udgifter til opbevaring, transport og affaldsbehandling.</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p> <p><i>Stk. 5.</i> Det er en betingelse for, at der kan ydes godtgørelse, at</p> <p>1) køretøjet er afmeldt i Centralregisteret for Motorkøretøjer efter lovens ikrafttræden og</p> <p>2) ---</p> <p>§ 7. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Miljøministeren fastsætter nærmere bestemmelser om godtgørelsesordningen, herunder om ordningens administration, krav til dokumentation for, at § 6, stk. 5, er opfyldt og eventuel tilbagebetaling af godtgørelse og renter heraf.</p> <p>§ 8. Administrationen af godtgørelsesordningen udøves af en af miljøministeren udpeget administrator. Miljøministeren fastsætter revisionsinstruks for administrator.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Alle tilfælde, hvor den af miljøministeren godkendte administrator ikke finder betingelserne for ydelse af godtgørelse opfyldt, eller hvor der opstår tvivlsspørgsmål, forelægges snarest ministeren.</p>	<p>1. I § 6, stk. 2, indsættes som 2. pkt.: "Dette gælder uanset om betingelsen i stk. 5, nr. 2 og 3, er opfyldt."</p> <p>2. I § 6, stk. 3, indsættes som 2. pkt.: "Dette gælder kun, hvis samtlige betingelser i stk. 5 er opfyldt."</p> <p>3. I § 6, stk. 5, nr. 1, ændres "Centralregisteret for Motorkøretøjer" til "Køretøjsregisteret" og "og" ændres til: ",,".</p> <p>4. I § 6, stk. 5, indsættes efter nr. 1 som nye numre: "2) der ikke er opnået godtgørelse af registreringsafgiften hos SKAT, jf. registreringsafgiftslovens § 7 b" 3) køretøjet efter afmeldelsen fra Køretøjsregisteret ikke har været indregistreret i et andet land, og" Nr. 2 bliver herefter nr. 4.</p> <p>5. Efter § 7 indsættes i <i>kapitel 3</i>: "§ 7 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at anmodning om godtgørelse skal indsendes digitalt, og at kommunikation mellem administrator og ansøgeren skal foregå digitalt. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og skemaer samt digital signatur. <i>Stk. 2.</i> En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen."</p> <p>6. § 8, stk. 2, affattes således: "Stk. 2. Afgørelser truffet af en administrator i henhold til stk. 1 kan af den, afgørelsen retter sig imod, påklages til miljøministeren. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag. Klagen indgives skriftligt til miljøministeren."</p> <p>7. Efter § 8 a indsættes i <i>kapitel 4</i>: "§ 8 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med de virksomheder, der håndterer motorkøretøjer, der er afleveret til miljøbehandling, og om tilsynets førelse. § 8 c. Kommunalbestyrelsen eller personer, der af kommunalbestyrelsen er bemyndiget hertil, har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og transportmidler for at udføre tilsyn i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 8 b. <i>Stk. 2.</i> Stk. 1 finder ikke anvendelse på bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse."</p>
<i>Miljøbeskyttelsesloven</i>	
<p>Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, EF-Tidende 1991, nr. L 375, side 1, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), EF-Tidende</p>	<p>1. I <i>fodnoten</i> til lovens titel udgår »dele af Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, EF-Tidende 1997, nr. L 10, side 13, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, «, og efter »EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17« indsættes: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om</p>

<p>1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006 om tilpasning af direktiv 73/239/EØF, 74/557/EØF og 2002/83/EF vedrørende miljø på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, EF-Tidende 1994, nr. L 365, side 10, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2009, nr. L 87, side 109, dele af Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, EF-Tidende 1997, nr. L 10, side 13, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, EF-Tidende 1999, nr. L 182, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34, som ændret senest ved Kommissionens direktiv 2011/37/EU af 30. marts 2011 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, EU-Tidende 2011, nr. L 85, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), EF-Tidende 2000, nr. L 327, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 37, side 24, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/112/EF af 16. december 2008 om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF, 88/378/EØF, 1999/13/EF og direktiv 2000/53/EF, 2002/96/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF med henblik på at tilpasse disse til forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger, EU-Tidende 2008, nr. L 345, side 68, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 106, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 266, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/103/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører, for så vidt angår markedsføring af batterier og akkumulatører, EU-Tidende 2008, nr. L 327, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, EU-Tidende 2008, nr. L 312, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af</p>	<p>ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 1, «.</p>
--	---

<p>pesticider, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 71, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 38.</p> <p>§ 9 u. --- <i>Stk. 2.</i> Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatører skal finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatører samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling. Udgiften udgør 6,00 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier og akkumulatører. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele ørebeløb. <i>Stk. 3-9. ---</i></p> <p>§ 45 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at dokumentation, anmeldelser af og oplysninger om affald, herunder materialer og produkter til genanvendelse, til offentlige myndigheder efter dette kapitel skal ske i en bestemt form.</p> <p>§ 45 d. --- <i>Stk. 2.</i> Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om virksomheders, anlægs, transportørers, forhandlers og mægleres og personers pligt til at tilmelde sig registrene og om deres pligt til at indberette oplysninger hertil, herunder formen herfor.</p> <p>§ 79. Miljøministeren kan fastsætte regler om inddragelse af offentligheden forud for godkendelses- henholdsvis tilsynsmyndighedens afgørelser efter § 33, stk. 1, § 37 b, § 41 a og § 41 b samt andre afgørelser vedrørende listevirksomheder, der træffes efter bestemmelser i loven eller efter regler udstedt i medfør af loven eller efter lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug. <i>Stk. 2-3. ---</i></p> <p>§ 79 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign. , ved</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) anmeldelse og ansøgning i henhold til regler udstedt i medfør af § 7, 2) ansøgning om tilladelse efter § 19, 3) ansøgning om tilladelse efter § 28, 4) ansøgning om godkendelse efter § 33 og fremsendelse af oplysninger til brug for revurdering af godkendelse, jf. §§ 41 a og 41 b, 5) afgørelser truffet i medfør af § 19 og kapitel 4, 5, 9 og 9 a samt regler udstedt i medfør heraf og i medfør af § 7, 6) indberetning m.v. til myndigheder i medfør af § 19, kapitel 4, 5, 9 og 9 a samt regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler samt regler udstedt i medfør af § 7 og § 7 a, 7) sagkyndiges indberetning i henhold til regler udstedt i medfør af § 7 a til myndigheder og til private organisationer, som 	<p>2. I § 9 u, stk. 2, 2. pkt., ændres ”6,00 kr.” til: ”5,05 kr.”.</p> <p>3. Efter § 35 c indsættes: ”§ 35 d. Miljøministeren kan fastsætte regler om udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder.”</p> <p>4. § 45 a ophæves.</p> <p>5. I § 45 d, stk. 2, slettes ”, herunder formen herfor.”</p> <p>6. I § 79 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: <i>”Stk. 2.</i> Ministeren kan endvidere fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder, jf. § 35 d. ”</p> <p>Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.</p> <p>7. I § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer: ”6) ansøgning og afgørelse om godkendelse som indsamlingsvirksomhed og om tilbagekaldelse af sådan godkendelse i henhold til regler udstedt i medfør af § 44, stk. 4, nr. 1, og stk. 5”</p> <p>Nr. 6-11 bliver herefter til stk. 7-12.</p> <p>8. I § 79 b, stk. 1, nr. 6, der bliver til nummer 7, indsættes efter ”5”: ”, 6”</p> <p>9. I § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 6, der bliver til nr. 8, som nyt nummer: ”9) tilmelding og indberetning til Affaldsregistret i medfør af regler udstedt efter § 45 d, stk. 2,”</p> <p>nr. 9-13 bliver herefter 10-14.</p>
---	---

<p>udøver nærmere fastlagte beføjelser i henhold til regler udstedt i medfør af § 7 a, stk. 4, 8) tilsynsmyndigheders udøvelse af tilsynsvirksomhed, herunder resultater af tilsynsmyndigheders udøvelse af tilsynsvirksomhed, 9) kommunalbestyrelsens indsendelse af indberetning om deres kortlægnings- og tilsynsvirksomhed i henhold til regler udstedt i medfør af § 73, stk. 3, herunder om resultaterne af målinger og undersøgelser, 10) klage over afgørelser som nævnt i nr. 5 og 11) kommunikation med myndigheder i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-10.</p> <p>§ 88. --- <i>Stk. 2.</i> --- <i>Stk. 3.</i> Ministeren kan fastsætte regler om, at der skal betales rente ved manglende eller for sen betaling af pant og gebyr, der skal indbetales til et selskab m.v. efter regler fastsat i henhold til § 8, stk. 3, § 9 a, stk. 2, og § 53, stk. 1. Forrentningen sker efter reglerne i stk. 2.</p>	<p>10. I § 79 b, <i>stk. 1, nr. 11</i>, der bliver nr. 13, ændres ”10” til ”12”.</p> <p>11. I § 88 indsættes som stk. 4:</p> <p>”<i>Stk. 4.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at indbetaling af gebyrer skal ske digitalt.”</p> <p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>Loven træder i kraft den 1. marts 2015, jf. dog stk. 2 og 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> § 2, nr. 1, træder i kraft den 1. juni 2015.</p> <p><i>Stk. 3.</i> § 2, nr. 2, træder i kraft den 1. januar 2016.</p>
---	--